

د گړنگونو گیتار

ویکتور خارا

نښه ویاړ

Ketabton.com

هغوی خارا ووژلی شو، خو غږ بې ورته ونشو وژلی.

جوان خارا د ویکتورخارا مېرمن

د ګرڼګونو ګیتار

ویکتور خارا

د گړنگونو گیتار

ویکتور خارا

ژباړه: ویاړ

برېښنايي خپرېدنه: زمري ۱۴۰۵

خپرندویه: سیند خپرندویه

لیکچر

- ۱ څو خبرې
- ۲ ویکتور خارا د انقلاب اواز
- ۲۳ پولې ښکې کړې!
- ۲۵ متحد ولس به ماته ونځوري
- ۲۸ د «لوئیس امیلیو رکابارن» په یاد
- ۳۰ د ولس توپانونه
- ۳۲ ځم
- ۳۳ بیوه
- ۳۵ د بزگر غوښتنه
- ۳۷ د کان د کارگرانو ترانه
- ۳۹ کارگرې
- ۴۱ کړکۍ پرانیزه!
- ۴۳ له بیرغونو ډکه اروا
- ۴۵ خټک
- ۴۸ چه گوارا
- ۵۱ مانیفست
- ۵۳ پرېږده چې ژوند والوزي
- ۵۵ لکه همدا نن چې تورپوټکي وژني
- ۵۷ د یو ماشوم لپاره لالایي
- ۵۹ ته مې په یاده یې، آماندا!

٦٢	د چيلي سټيډيوم.....
٦٦	کله چې کار ته ځم.....
٦٩	کارمېنسيټا چا ووژله؟.....
٧٢	په سولې کې د ژوند حق.....
٧٤	انجيليټا هونومان.....
٧٧	بې ځمکې «خوان».....
٧٩	راشه په سره ور واټ لاړ شوو.....
٨١	د رڼا صليب.....
٨٣	انسان پنځوونکى دى.....
٨٥	بېلجه.....
٨٧	يوازې څه چې لرم.....
٨٩	د «ناپاچو» سيند کې.....
٩١	«کوچا بامبا» ته ځم.....
٩٣	لوچين.....
٩٥	راڅرگند شوى.....
٩٧	د «موييل» تېلو کمپنى.....
٩٩	د «له ويکتوريا» هېرمېندا.....
١٠١	آزاده ترانه.....
١٠٣	کوټرې غواړم درته ووايم.....
١٠٥	د قُلبې ماشوم.....
١٠٧	«مولينا» ته نور نه ځم.....
١٠٩	د برې سيمې کورونه.....
١١٢	نه «چيچا» نه «ليموناد».....

- د «رامونا پارا» غونډ ۱۱۵
- اوبدونکې انجلۍ ۱۱۷
- اووه قفسونه ۱۱۹
- د واټونو واښه ۱۲۱
- له بېدياو راغلل ۱۲۳
- د پوئرتو مونږ په اړه پوښتنې ۱۲۵
- د کوبا لپاره ۱۲۷
- زه پاتې کېږم ۱۳۰
- گاډېوان ۱۳۲
- پړۍ ۱۳۴
- شا ته راگرځېدلې نشی ۱۳۷
- تقریباً ۱۳۹
- یو آه مې له زړه وتښتېد ۱۴۱
- زما کوچنۍ کوتره ۱۴۲
- سپوږمۍ همېشه ښایسته ده ۱۴۳
- بیپټا ۱۴۵
- کوچنۍ سگریټ ۱۴۶
- له زارۍ څه گټه؟ ۱۴۸
- خط ۱۵۰
- د سپو وحشتناکه دارنه پیلوي ۱۵۳
- د ویکتور خارا ځینې عکسونه ۱۵۶
- وطن ۱۶۰
- زما ترانې ۱۶۱

- ١٦٢نبه اوازونه نه تري تم کېږي
- ١٦٤د فرانسوي کارتونېست پلانتو کارېکاتور
- ١٦٥د وېکتور خارا په یاد
- ١٦٨وېکتور ته ترانه

خو خبرې

په داسې شرایطو کې چې موسیقي د بازاری او ستم‌پلوه هنرمندانو لخوا ککړه شوې، ښايي د نړۍ پرمختللي او متعهد موسیقي لا زیاته معرفي شي. په همدې موخه مې هڅه کړې چې د چيلي د محبوب او ژمن سندرغاړي، ویکتور خارا، لنډ ژوندلیک او ځینې ترانې وژباړم. په لومړیو کې مې غوښتل د ویکتور خارا د ژوند په اړه یو څه ولیکم، خو د مریم ناصحي لیکنه راته دومره بشپړه ښکاره شوه، چې له لیکنې تېر شوم.

د دې ټولګې د بشپړېدو لپاره مې د ویکتور خارا ترانې له بېلابېلو سرچینو راټولې کړي دي. هیله‌مندیم دا نیمګړی کار د دې محبوب ترانه ویونکي د پېژند لپاره ګټور تمام شي.

په مینه

ویار

ویکتور خارا د انقلاب اواز

د ډېرو نورو ماشومانو په شان
له ماشومتوبه مې خوله تویبول زده کړل
نه پوهېدم چې ښوونځی څه ته وایي
او لوبدل یعنې څه!

د سهار په خړه یې
له کټه راپاڅولم
د پلار تر څنگ
په کار کې لوی شوم

د ویکتور خارا لپاره گواکی ټول شیان له سپټمبر سره گډ شوي وو. د سپټمبر له ورځو یوه ورځ وه، چې نړۍ ته راغی. د سانتیاگو هوا سړه وه. د سانتیاگو په ژمني یخنې کې، د ښار په څنډې کې، اماندا په سړې او تورتمې جونگره کې د زېږون درد درلود، د ویکتور د زېږېدنې درد. مانوئل، د اماندا کارگر او بېوزله خاوند، د قابلې په لټه کې و. خو اماندا دومره درد وزغمو چې بالاخره یې ویکتور لیدو خارا ماتینز نړۍ ته راوړ؛ د ۱۹۳۲ کال د سپټمبر درې وېشتمه وه.

کلونه وروسته، بیا هم د سپټمبر له ورځو یوه ورځه وه چې توپونو او شوبلو د سانتیاگو په واټونو کې پریډ وهو او د سالوادور آلنده د دولت پر ضد یې د بریالۍ کودتا خبر ورکاوه. د سپټمبر دا ورځ، د هغه بلې په خلاف، دومره سړه نه وه؛ که څه هم د جنرال پینوشې او د هغه تر فرمان

لاندی د پوځ په وینو ډکه کودتا، تلله چې پر چیلی د مرگ سوپرتیا واکمنه کړي؛ د ۱۹۷۳ کال د سپټمبر یوولسمه وه.

مانوئل، یو دیاري مار کارگر و. کومه ورځ به یې چې کار وموند، نو یوه مړۍ ږوډۍ به یې له ځان سره کور ته راوړله، خو په کومه ورځ به چې وزگار پاتې شو نو تش لاس او په ټیټ سر به راستنېدو. آماندا هم البته وزگار نه پاتې کېده. د کورنۍ د ستونزمن ژوند د تېرولو لپاره، هغې هم هر کار ته اوږه ورکوله. نه یوازې هغې، چې ان شپږ کلن ویکتور هم کار کاوه او له کورنۍ سره یې مرسته کوله. ویکتور لا ماشوم و چې مانوئل کور او کورنۍ پرېښوده؛ په دې هیله چې په کروندو کې کار ومومي او کورنۍ ته پیسې ولېږي. یوه خوشې او بې پایه هیله! مگر په کروندو کې څومره پیسې پیدا کولی شوې چې یو څه یې کورنۍ ته ولېږي؛ په تېره بیا چې مانوئل د ژوند په سختو کړلېږونو کې په الکولو هم روږدی شوی و. له څه مودې وروسته دا اړیکه په ناچارۍ پرې شوه او آماندا پاتې شوه او اولادونه یې. نوی ژوند پیل شو. آماندا د ویکتور او د خپلو نورو اولادونو پالنه په یوه ځان په غاړه واخیسته. هغې هیله درلوده چې ماشومان یې د زده کړې لاره ونیسي. آماندا له سخت او بهرحمه ژوند سره سره، نرمه او هنرمندانه روحیه درلوده. گیتار او پیانو یې غږول او د نورو کارونو تر څنګ، هر کله به چې وخت په لاس ورغی او موکه به ورته برابر شوه، د خلکو د ودونو او ویر په مراسمو کې به یې فولکلوريکې ترانې ویلې.

ورځې يو په بل پسې تېرېدلې او ستونزمنو کارونو د آماندا دردمن ځان اوبه کاوه. له سهاره تر ماښامه پورې يې کار کاوه چې د خپلې کوچنۍ کورنۍ لگښتونه پرې کړي. کله چې له کاره ستومانه رارسېده بل څه يې نشو کولای، مگر دا چې خپل زوړ گيتار په ځنگل کې ونيسي او خپل اولادونه شاوخوا راټول او هغوی ته گيتار وغږوي او ترانې ووايي. همدا و چې ویکتور له گيتار او ترانې سره آشنا شو. آماندا به گيتار وهو او ترانې به يې ويلې او د گيتار او ترانو غږ به د ویکتور په وينه کې لکه څاڅکي بهېده. خو افسوس، ستونزمنو کارونو او ملاماتونکي ژوند، د آماندا عمر رالڼد کړ. آماندا مړه شوه؛ په دې وخت کې ویکتور يوازې پنځلس کلن و. ویکتور، نه يوازې خپل مور، بلکې خپله ښوونکې او گرانه ملگرې او خواخوږې له لاسه ورکړه.

له يوې کوچنۍ بېوزلې کارگرې کورنۍ څخه مور مړه شوې وه او پلار که لا هم ژوندی و، په کار او الکولو کې ډوب و او له خپلو ماشومانو يې خبر نه درلود. خو ویکتور، هغوی (آماندا او مانوئل) هېر نکړل. د آماندا او مانوئل زوي، چې لوي شو او په دې وتوانېد چې گيتار په ځنگل کې ونيسي او ترانه ووايي؛ «ته مې په ياده يې، آماندا!» ويلو سره يې د خپل مور او پلار خاطره تلپاتې کړه. ویکتور دا ترانه اروپا ته د سفر په ترڅ کې وويله. د دې ترانې مهربانه راوي په خپله ویکتور و او د دوو ځوانو کارگرو، مېرمن او خاوند، آماندا او مانوئل، کيسه يې په ډېره مينه بيان کړې ده. دا ترانه په کارخانه کې د کارگرانو د لنډې شېبې په دمه کې د مانوئل د لنډې ليدنې لپاره د آماندا له لېوالتيا څخه روايت کوي. مانوئل،

د خپل زوي په ترانه کې هغه کارگر نه دی چې د ژوند په سختو پېچلو کې پر ځمکه وليدلی او الکولو ته يې پناه وړی ده، بلکې هغه مبارز کارگر دی چې د مبارزې لپاره غرونو ته ځي او کله چې د کارخانې زنگ وهل کېږي، هغه هم د نورو ډېرو کارگرانو په شان کارخانې ته نه راستنېږي. اماندا او مانوئل د خپل زوي په ترانه کې تر هسکه پورې ځانگونه وهي او له هغه ځايه خپل کړېدلي زوي ته گوري. هغوی همدا شان د کارگرو او زيارکېنو انسانانو د ستاينې لپاره؛ د خپل زوي گيتار او ترانو ته په ډېرې ځيرتيا او په هيلې او آرزو سره گوري.

ته مې په ياده يې، اماندا!

کوڅه لمده

په منډه روانه يې د کارخانې په لور

چېرې چې مانوئل کار کاوه.

خندا دې پر شونډو

باران دې پر زلفو

بې غمه بې پروا وې روانه

چې مانوئل وگوري.

ويکتور په ځوانۍ کې لومړی د محاسبې په رشته کې زده کړې پيل کړې، خو ډېر زړ له دې کاره لاس په سر شو او مدرسې ته لاړ. غوښتل يې پادري شي. خو څو کاله وروسته له مذهبي اوهامو بېل او ديني مدرسه يې پرېښوده. دې کارونو د هغه هڅانده او سرغړانده او معترض انساني طبيعت ارضا کولی نشو. نو نندارې ته يې مخه کړه او په څنگ کې يې

په ترانه ویلو هم پیل وکړ. په دې موده کې ویکتور مخکې له دې چې د خپل زوکړې ښار ته ستون شي او په تئاتر او ترانې کې خپله لېوالتیا خړوبه کړي، څو کلونه یې په پوځ کې تېر کړل. هغه د چيلي او لاتینې امریکې د فولکلور او په تېره بیا د ویولتا پارا، یوپانکو او پابلو نرودا په شان هنرمندانو تر ژورې اغېزې لاندې راغلی و. خو دا آماندا وه چې د گیتار غږولو او ترانو ویلو سره یې پر ویکتور ډېره ژوره اغېزه درلوده او د هغه د راتلونکي ژوندانه لاره یې هواره کړه. همدې کار (تئاتر او ترانې) د هغه نازک، حساس او سرغړانده طبیعت راضي کاوه. په دې سره یې کولای شول د کارگرانو او زیارکښانو ژوند، د هغوی د ژوندانه کړاونه او رنځونه او سترې او کوچنۍ هیلې؛ د نندارې پر سټیج ویسي او په خپلو ترانو کې فریاد کړي.

د اربابانو ژبه مې زده کړه

د مالکانو، د مدیرانو هم

په کراتو یې زه ووژلم

ځکه د دوې په وړاندې مې اواز جگ کړ

د ۱۹۶۰ لسیزې لومړي کلونه ول چې ویکتور اروپا ته سفر وکړ. د اروپا او امریکې د راک موسیقي په هغو کلونو کې ورځ تر بلې راډیکاله کېدله او د «اعتراض موسیقي» نوم یې پر تندي نغښتی و. په چيلي کې هم د موسیقي نوې بڼې تجربه کېدلې. د «ایتنی-لیمانی» او «کویلاپایون» په شان ډلو په موسیقي کې د چيلي د کارگري او کلیوالي سیمو خلکو د هېر شویو اوازونو او سازونو د کارولو سره ډېره لېوالتیا درلوده او د هغوی

له ژوند او مبارزې څخه يې په موسيقۍ کې کار اخيست. په موسيقۍ کې دا انقلاب، يوازې چيلې پورې محدود نه و، بلکې د لاتيني امريکې پراخې برخې يې تر پوښښ لاندې وې او د دې سيمې په سياسي او ټولنيز تلاطم کې ريښې درلودې. لاتينه امريکه په دغه لسيزه کې له غورځنگونو ډکه وه. خلکو آرام او آرامتيا نه درلوده او هره ورځ د يو نوي انقلاب او کودتا، چې د وينو ويالې يې توييولې او گڼ شمير خلک يې ډوبول، شاهد ول. ويکتور له دې نارامې وضعې څخه اغېزمن و او رنگ يې ترې اخيست. اروپا ته په سفر کې و چې وې ويل: «د اعتراض موسيقي» نور نشي کولای گټوره وي، ځکه په دې شرايطو کې يې معنی او مفهوم له منځه تللی دی. زما په اند نور بايد «د انقلابي اواز» له اصطلاح کار واخلو... يو هنرمند بايد د اعتماد وړ پنځوونکي او په پرمختللي بڼه کې بايد يو انقلابي وي... هغه څوک وي چې د وسلوالو چريکانو په شان، البته له ولسونو سره د ټينگو اړيکو له لارې، د واکمن نظم لپاره خطرناک وي.»

ويکتور چې فولکوریکه موسيقي له خپلې مور زده کړې وه، دا يې هم په خپلې زده کړې ورزياته کړه چې له خپل گيتار او ترانو څخه د ستمگرانو پر ضد او د خلکو د رنج او بېوزلۍ پای ته رسولو په موخه د يوې وسلې په توگه کار واخلي. په يو ځای کې ليکي: «وروسته له هغه چې نړۍ ته مې سترگې خلاصې کړې، په خپل هېواد چيلې کې د ټولنيزې بې عدالتۍ، بېوزلۍ او بدمرغۍ شاهد يم. همدا لامل دی چې خلکو

ته د ترانې ویلو اړتیا احساسوم. زه کلک باور لرم چې انسان د خپل ژوند په بهیر کې باید د عدالت لپاره مبارزه وکړي، خو آزاد شي.»

ویکتور له خپلو هڅاندو ترانو سره کونښن کاوه چې د چيلي کارگر، زیارکښ او محروم ولس د خپل دوزخي وضعیت پر ضد و هڅوي او د پابلو نرودا په وینا د هغوی خوندي هیلې خړوبې کړي. د دې هڅونې لپاره یې سرتېرو ته داسې نصیحت کاوه:

ای سرتېری

ډزې راباندې مه کوه...

پوهېږم لاسونه دې رپېږي...

مه مې وژنه!

زه دې ورور یم.

ویکتور خپلې لومړنۍ ثبت شوې ترانې په ۱۹۶۶ کال کې خپرې کړې. په همدې کال کې د «کویلا پایون» ډلې سره یوځای شو او د ۱۹۶۹ کال پورې یې د دې ډلې د هنري مدیر په توګه فعالیت وکړ. یو کال وروسته، چه ګوارا په بولیویا کې ووژل شو. ویکتور د چه ګوارا په ویر کې یوه ترانه وویل، خو د ثبت کمپنۍ د مخالفت له امله، په ترانې کې د دې مبارز نوم ته د مستقیمې اشارې شونتیا نه وه. خو سره له دې، دې ترانې د چيلي پر کینو فعالینو او خلکو ډېره اغېزه وکړه. ۱۹۶۹ کال د چيلي دولت پر ضد د سیاسي ځواکونو د فعالیت یو ډېر مهم او تاریخي کال و. په دې کال کې د چيلي د کورنیو چارو وزیر، پرز زوخوویچ پولیسو ته دستور ورکړ چې د هغو کارګرو او زیارکښو کورنیو د نابودلو لپاره برید

وکړې، چې په «پوئرتو مونټ» کې ځان ته کورونه جوړ کړي ول. د پولیسو په دې جنایتکارانه برید کې د نهه میاشتنی ماشوم په ګډون اوه کسان ووژل شول. چیلې قهرجنه وه. ویکتور د دې جنایت په اړه د «د پوئرتو مونټ په اړه پوښتنې» په نامه یوه ترانه وویل، چې په کې پر زوځوویچ د یو جنایتکار په توګه معرفي کېده:

ته ښایي موږ ته ووايي

ښاغلی پرز زوځوویچ

چې د بې دفاع ولس ځواب دې ولې په ټوپک ورکړ؟

ښاغلی پرز خپل وجدان په تابوت کې ښخ کړ

او د سویل یو باران به یې هم لاسونه پری نه منځي

«د پوئرتو مونټ په اړه پوښتنې» ترانه په چټکۍ سره په ټولنه کې مشهوره او پر شونډو زمزمه شوه. ویکتور نور د محرومو خلکو ګران هنرمند و او د چیلې د کارګرې طبقې په زړه کې د یو انقلابي مبارز په توګه یې ځای درلود او همدا کافي وه چې د چیلې ښيي اړخه او پانګه‌واله ګوندونه له هغه کرکه ولري. «د پوئرتو مونټ په اړه پوښتنې» د ترانې شهرت لامل شو چې ښيي لاسې ډلې، د واکمن نظام ساتونکي، یوه شپه د سړک پر سر پر هغه برید وکړي او وې وهي. د ارتجاع د دې کرغېږن برید په برابر کې، دا د ویکتور لوړه ناره وه چې په چیلې کې یې انگازې جوړې کړې:

پوښتنه مې دا ده

کله مو فکر کړی،

چې دا ځمکه زموږ ده

نه د هغه چا چې لویه برخه یې په اختیار ده

راځئ آزاد شوو

راځئ آزاد شوو

په همدې کلونو کې له سوسيالیزم سره د ویکتور آشنایي، د هغه پر فکر او ژوند ژوره اغېزه وکړه او د چيلي د کمونيست گوند سره یوځای شو. د امریکې د متحدو ایالتونو «د خلوت انگر» باندې د لاتینې امریکې د بدلولو پر ضد د «انقلابي غږ» د هنرمندانو مقاومت، د ویکتور ترانو ته د آزادۍ او عدالت په لاره کې امپریالیستي ضد هویت وروبځېنو. هغه به ویل: «زه په دې باور نه یم چې د انقلابي سندرهايي معنی یوازې د سیاسي سرودونو له ویلو سره مترادف وي، بلکې انقلابي توب د امپریالیزم له داړلو څخه د خلکو د ارزښتونو ژغورل دي.» په ۱۹۶۹ کال کې، کمونيست گوند، د سوسیالیستو او د چيلي نورو کین اړخو ډلو په شمول د «ولسي اتحاد» (United Popular) په نامه د یوې ټلوالې بنسټ کېښود. دا ټلواله یو کال وروسته د چيلي د ولسمشرۍ لپاره د خپل نوماند په توګه د سالوادور آلنده په معرفي کولو سره، ټاکنیزو سیالیو کې ورګډه شوه. ویکتور چې تر دې وخته پورې د خپل فعالیت زیاته برخه په تئاتر متمرکز کړې وه، د دې په پوهېدو سره چې تئاتر د پراخو مخاطبینو په موندنې کې محدودیتونه لري او له موسیقۍ سره کولای شي د ولسي پرګنو سره پراخې اړیکې ټینګي کړي، په ۱۹۷۰ کال کې تئاتر خوشې

او ځان او خپلې لمبه وهونکې او هڅاندې ترانې او همدا ډول گيتار يې د چيلې د بېوزلو خلکو د مخ په ودې انقلابي غورځنگ لپاره وقف کړ.

گيتار مې د شتمنو گيتار نه دی
د شتمنو په شان د پستو انسانانو گيتار نه دی
زما ترانې له هغو خوازو راپورته کېږي
چې ستورو ته د رسېدنې لپاره تړل کېږي.

په ۱۹۷۰ کال کې، د چيلې د ولسمشرۍ په ټولټاکنو کې د سالوادور آلنده په بريا سره د بېوزلو انسانانو په زړونو کې د هيلې رڼاوې روښانه شوې. ويکتور هم د ټولنې د نورو ډېرو سوسياليستو او کينډۍ اړخو ځواکونو او فعالينو په شان، له سالوادور آلنده څخه ملاتړ وکړ. د هغه په ټاکنيزو سيالۍ کې شتون درلود و او په کراتو يې ترانې وويلې. «موږ به بريالي شوو» معروفه ترانه، ويکتور په همدې وخت کې وويله، چې د چيلې د کينډۍ اړخو د يووالي په شعار بدله شوه:

موږ به بريالي شوو
ځنځيرونه به له شلېدلو پرته بله چاره ونلري
موږ به د يو بل تر څنگ تاريخ په حقيقت بدل کړو

د سالوادور آلنده بري په ټولنه کې د يو شمېر سياسي او اقتصادي بدلونونو سربېره، زياتې کلتوري او هنري پايلې هم له ځانه سره لرلې. هغه وخت، گڼ شمېر د تاتر او موسيقۍ ډلې جوړېدې او د هنري برنامو د اجرا لپاره د چيلې بېلابېلو سيمو، عمدتاً کارگر مېشتو سيمو ته به يې

سفر ونه كول. د «نوي ترانې غورځنگ» په شان حركتونه په همدې وخت كې رامنځته شول. ويكتور د دې نوي حركت يو تن بنسټ ايښودنكی او فعال و. په دې وخت كې د نړۍ د ادبياتو مهم آثار د ارزانه كاغذونو پر مخ په دومره بيه، چې ان يو كارگر او نيسمتن هم پېرېدلی شول، عرضه كېدل. د هغه كارگر او زياركنې ليدنه چې ليك او لوست يې كولای شو او په بسونو كې د جك لندن، توماس مان، داستايوفسكي يا د مارك توين داستانونه يې لوستل، د چيلي د هغو ورځو يوه عادي خبره وه. د ښه ژوند شور او شوق ټوله چيلي نيوله وه. انځورگرانو د سانتياگو پر دېوالونو انځورونه كړل، شاعرانو خپل شعرونه خلكو ته لوستل، د نندارې دروازې د ټولو وگړو پر مخ پرانيستل شوې وې؛ او ويكتور هم په هيجان له خپل گيتار سره د لېوالو گڼې گونې ته ترانې ويلې. خو دا هيچاني ژوند، دا نوی ژوندون، د ټولو نيمگړتياو او ستونزو سره سره، يوازې درى كاله و او بالاخره د لاتيني امريكې د ټولو دموكراتيكو او آزادي غوښتونكو غورځنگونو برخليک د چيلي گړېوان هم ونيو: **كودتا!**

ترانه د ترانو لپاره نه وايم
يا د دې لپاره چې ښه اواز لرم
ځكه يې وايم،
چې گيتار مې احساس لري،
فكر لري
ځكه يې وايم،
چې گيتار مې خاورين زړه لري

د کوچنۍ کوتري په شان وزرې
لکه سپېڅلې اوبه
پرتم او وير سپېڅلی کوي.

دا ترانه چې «د خارا مانيفست» نوم يې واخيست، د جنرال پينوشي له کودتا څه موده وړاندې ويل شوې وه. د خارا د انگليسي مېرمنې له قوله ويل کېږي چې ويکتور دمخه پوهېده چې په کودتا کې به ووژل شي او له همدې امله يې خپل «مانيفست» ووايو.

د ۱۹۷۳ کال د سېپتمبر په يوولسمه نېټه، ويکتور خارا له خپل کور څخه راووتو څو د خپلې دندې لپاره فني پوهنتون ته لاړ شي. په واټونو کې يو شمېر کسان په منډو منډو يوې خوا بلې خوا تلل. ويکتور له عمومي ور څخه پوهنتون ته ونوت. ټول راغونډ شوي محصلين د پوځ د شوبلو او توپونو مقابلې ته چمتو ول. محصلينو پر پوهنتون د پوځيانو لومړۍ برید پر شا وتمبو. د بنادۍ کوکارې هوا ته پورته شوې. خو کله چې شوبلې په حرکت شوې او د هغوې اوږدې شپېلۍ د پوهنتون دېوالونه تر هدف لاندې ونيول؛ کله چې لومړنۍ توغندی وتوغول شو او دېوالونه راوغورځېدل؛ نور د بنادۍ او هلېلې د هغو نارو او اوازونو نښې نښانې پر ځای پاتې نشوې. وسله والو سرتېرو بيا يرغل وکړ او دا ځل د پوهنتون انگرې ته راننوتل. هغو کسانو چې لا مقاومت کاوه، ووهل شول، په وينو لتپت شول او بالاخره لاس تړلي، په داسې حال کې چې د سرتېرو د ټوپکونو سړې شپېلۍ يې د څټونو تر شا احساسولې، بنديخانو ته ويوړل

شول. ويكتور هم د هغوی په منځ کې و. د ويكتور غږ چې له اماندا سره يې فريادوه، غوږونو ته راورسېد:

ملگرېه، زوي دې موږ سره درومي
وروره، موږ دې موږ سره درومي
پر سره وړ واټ موږ سره درومي
د غنمو په کروندو کې موږ ټول په بېړه درموو

راشه، راشه، راسره راشه
راشه، راشه، راسره راشه
د توفان گړۍ رارسېدلې
راشه چوپتيا ماته کړه، راشه!
راشه، راشه، راسره راشه
راشه، راشه، راسره راشه

ويكتور له زرگونو نورو سياسي فعالينو سره ونيول شو. کارخانې او د مقاومت ټول مرکزونه بمبار شول. سالوادور آلنده د ولسمشرۍ په دفتر کې د کودتاچيانو د يرغل په وړاندې مقاومت وکړ او د ولسمشرۍ پر ماڼۍ د پوځي شوبلو او الوتکو د درنې بمبارۍ له امله مړ شو. جوان اليسن ټرنر، د ويكتور مېرمن، همدا چې د هغه له بندي کېدو خبره شوه د مرستې لپاره د انگلستان سفارت ته ولاړه؛ خو د انگلستان د سفارت دروازه د نورو هېوادونو د سفارتونو په شان د هغې او د زرگونو نورو انسانانو په مخ، چې د سانتيانو د وينو له سينده تېښتېدلې ول، تړل شوې وه. د پېنوشي متحدينو (د چيلي د خونړۍ کودتا سمبالونکي) د کودتا د

وروستی پردې، يعنې د کارگرې طبقې او د محرومو خلکو د سختو ځپلو انتظار درلود. د هغو خلکو نارې چا نه اورېدلې چې د پوځيانو د مختلفو شوبلو او توغنديو له وحشيانه يرغل څخه تېنېدل. د دموکراسۍ مدافعينو خپل غوږونه بند کړي ول، څو کودتا د محرومو خلکو د وينو په سيند کې او د بنديانو د جوپۍ پر څپو آرامه شي او ساحل ته ورسېږي.

ويکتور او زرگونه نور کسان يې ملي لوبغالي ته وويول. د ويکتور لپاره دا يو عجيبه غوندې حکايت ته پاتې کيده. دا لوبغالی له درې کلونو راپدېخوا د «ويکتور خارا» لوبغالی نومېده، او اوس يې ويکتور هلته وږی و. په دې لوبغالي کې ويکتور خارا لاس تړلی وو هل شو او وږېول شو.

هغه کسان چې په دې لوبغالي کې ول او د پوځ د ډله ايزې وژنې ژوندي پاتې شول، کلونه وروسته يې ويل: ويکتور د ټولو شکنجو سره سره، مېړنی او اتل پاتې شو، د يوه ښه ژوند لپاره د مبارزې يو سمبول پاتې شو. ترانې يې ويلې، له نورو سره يې خبرې کولې، تسلا يې ورکوله، د مقاومت او مبارزې روحیه يې هڅوله، ان د سپټمبر د يوولسمې په هغه دوزخي ورځ کې د هيلې رڼا يې بلوله. دا هغه کار و چې ويکتور تل د هغې په هڅه کې و. کله چې ويکتور خارا د «موږ به بريالي شو» ترانه وويله، د کودتا تالي څټو د هغه له دې مېړني حرکت څخه وقهرېدل او ورباندې يې بريد وکړ. ويکتور يې په وحشيانه ډول ووهو. د دواړو لاسونو او د پښتۍ هډوکي يې ورمات کړل او په داسې حال کې چې د خلکو مخې ته يې ودرولی و، فرمان يې ورکړ: «اوس دې گيتار وغږوه، اوس دې ترانې ووايه!» او په دې ډول يې غوښتل چې دا د مبارزې سمبول،

دا د هیلې سمبول مات کړي. غوښتل یې سپکاوی ورته وکړي، او څو نور سرونه راتپت کړي چې د عافیت لاره ونیسي. د دغې دوزخي ورځې شاهدان وایي، ویکتور په ماتو لاسونو خپل گیتار په څنگل کې ونيو او د «موږ به بريالي شوو» ترانې ته یې ادامه ورکړه. څلوردېرش مردکي، څلوردېرش مردکي د انقلاب د ترانه‌ویونکي پر تن تشبېري، چې دا انقلابي ترانه پای ته ونه رسېږي؛ څو د هغو زرگونو انسانانو غږ چې په دغه ورځ او دغه لوبغالي کې له خپل محبوب ترانه‌ویونکي سره دا ترانه ویله، غلی شي؛ څو د کودتا څرخ پای ته ورسېږي.

موږ پېنځه زره تنه یوو
 د ښار په دې کوچنۍ برخه کې پېنځه زره تنه
 څومره نور به په دې ښار کې وي؟
 څومره نور به په دې هېواد کې وي؟
 دلته یوازې لس زره لاسونه دي
 چې کروندې کرلی شي،
 کارخانې په حرکت راوستلی شي
 څومره «انسانیت» دې دلته؟!
 ولېره، یخني،
 درد، رېږونه
 اخلاقي فشار،
 وحشت او جنون.

د ویکتور سوری او شکنجه شوی جسد د ډسمبر په شپاړسمه نېټه د یو ځوان کارگر لخوا پیدا شو. همدا ځوان کارگر و چې د ویکتور له مېرمنې سره اړیکه نیسي او د دې انقلابي او محبوب ترانه‌ویونکي جسد ورته سپاري.

جوان الین تېرنر، ویکتور خاورو ته وسپارو او په خپله په پټه له چيلي وتښتېده. که څه هم د کودتا دولت د ویکتور خارا د ټولو ترانو د سېزني دستور صادر کړ، خو مېرمن یې بريالۍ شوه چې یو شمېر زیاتې ترانې یې له چيلي وباسي او د انقلابي موسیقۍ د نړۍ په اختیار کې کېږدي.

* * *

د ۲۰۰۴ کال په ډسمبر میاشت کې، له کلونو وروسته، د یو چیلیایي قاضي لخوا د ویکتور خارا د وژنې دوسیه پرانیستل شوه. له هغې تر اوسه، د ځینو عیني شاهدانو له شهادت سره سم، د ویکتور قاتل پېژندل شوی دی. ادوین دیمتر بیانچي د کودتا جلااد او له ډارونکي شهرت سره د پوځ یو افسر د چيلي د خلکو د محبوب او انقلابي ترانه‌ویونکي قاتل دی. د اعلام شویو شواهدو له مخې، هغه په ۱۹۷۰ کال کې پانامه ته سفر کړی و او په یو پوځي ښوونځي کې، چې د امریکې لخوا اداره کېده او د لاتینې امریکا پر پراخو پوځونو یې نظارت درلود، پوځي زده کړې پای ته رسولې وې. په دې مرکز کې د چيلي پوځ ټولو محصلانو د چيلي په کودتا او د خلکو په نابودۍ کې گډون درلود. ادوین دیمتر بیانچي چې «ال لوکو دیمتر» هم نومېدو، مخکې له دې هم د سالوادور آلنده

پر ضد په یوې نابریالې کودتا کې گډون کړی و، خو نوموړی او ملگري یې چې له دې ناکامې کودتا وروسته ونیول شول او زنداني کړای شول، ډېر ژر خوشې شول چې په راتلونکي کودتا او د خلکو په وژنه کې خپل رول تر سره کړي. د «ویکتور خارا» له لوبغالي څخه د ژوندي پاتې شویو زندانیانو په وینا بیانچي هومره د انقلاب او مبارزې په اړه له کرکې او قهره ډک و چې ډېر ژر د گڼ شمېر زندانیانو تر منځ په «سادیزمي» معروف شو. د دې مسما لقب سربېره، په خپله یې هم خوښېده چې «پرنس» یا «شازاده» ونومول شي. بوریس نویا، چیلیایی وکیل، د کودتا د دې جلا د قهر او کرکه داسې بیانوي: «هغه د لوبغالي په بېلابېلو ځایونو کې په ناڅاپي توگه راڅرگندېدو او په وحشت او نارو سره به یې زندانیان ډارول. هغه کټ مټ د یو وحشي او ناهيلي لوبغاړي رول لوبو، چې زندانیان بنایي د هغه په شتون کې په بشپړه توگه له ټیټو سرونو سره چوپ وي. هغه په لاس کې د څرمنې یوه قمچینه درلوده او د هغو زندانیانو تر منځ، چې په ساعتونو به په گونډو ناست ول، د قدم وهلو پر وخت به یې زندانیان پر سر او مخ وهل.» د هغه په اړه دا هم ویل کېږي چې د زندانیانو د کتار مخې ته ودرېدو او چیغې به یې وهلې: «زما غږ اوری چټلو مارکسیستانو؟ ما ته په ډار سره وگورئ حرمونو، اوس ستاسو د وینا وخت پای ته رسېدلی، یا موږ سره باید کار وکړئ او یا هم باید اعدام شی. زما غږ اوری؟ دا غږ چې اوری د پرنس غږ دی.»

د کودتا پرنس، چې د ډېرو شواهدو له مخې د زندانیانو په شکنجې او وژنې کې په نیغه لاس درلود، هېڅکله په رسمي توگه په یوې محکمې

کې محکوم نشو او په ناڅرگنده دلیل د ۱۹۷۶ کال په ډسمبر کې د چيلي له پوځ څخه تقاعد ورکړای شو. وروسته يې د حسابدارۍ په رشته کې زده کړې وکړې او د پوځ د تقاعد او څارنې په برخې کې په کار وگمارل شو. دا هم د حيرانتيا خبره ده چې هغه د پينوشې د ديکتاتورۍ پر مهال د هغو امتيازاتو څخه گټه اخيسته، چې د قانون پر بنسټ د بشري حقوقو د قربانيانو د حمايت لپاره تصويب شوي وو. دا قانون په واقعيت کې د هغو کسانو د حمايت لپاره تصويب شوی و چې د پوځي ديکتاتورۍ پر مهال د سياسي کړنو له امله له خپله کاره لېرې کړای شوي ول او بېرته نه استخدامېدل او يا هم د تقاعد حقوق نه ورکول کېدل. د کودتا جلاد د دې قانون په اساس د کودتا او پوځي ديکتاتورۍ د قربانيانو له مزايو څخه د ۲۰۰۰ کال تر جولای پورې گټه اخيسته.*

سره له دې چې د «پرنس» له پېژندنې څو کلونه تېرېږي او د هغه هويت ښکاره شوی او په چيلي کې سياسي فعالينو ان د هغه عکس او پته او د تلفن شمېره خپاره کړي دي، څو د ويکتور خارا او د هغو دوزخي ورځو د نور زندانيانو د وژنې له امله د نوموړي د محاکمې زمينه برابره شي، خو د چيلي نوي دولت دې جنايت ته د رسېدنې لپاره لا لېوالتيا نه ده ښودلې. عجيبه دنيا ده: د «پرنس» او د هغه د ښکاره او پټو پلويانو سپکه دنيا او د «انقلاب د ترانه ويونکي» او د کارگرو او محرومو خلکو، چې هغه ورته

* د ويکتور خارا او د نورو زندانيانو قاتلان په دې وروستيو کلونو کې په بېلابېلو وختونو کې محاکمه شول. په ۲۰۲۶ کال کې نلسون هاسه مازيې له پنځسو کلونو تېښتې او فرار وروسته د چيلي په سوېل کې ونیول شو او محاکمه شو. پ.ژ

ترانې ویلی او لیکلې، پرمینه دنیا. دوه بېلابېلې دنیاوې په یوه دنیا کې. ښه والی د بدوالي په مقابل کې، کار او زیار د شتمني او زېښناک په مقابل کې، انقلاب د ضد انقلاب په مقابل کې! په دې عجیبه دنیا کې، وروستی بری د هغو کسانو دی چې دا دنیا یې پر خپلو اوږو نیولې ده؛ دا وروستی بریا د ویکتور ده چې یوازې یې یو گیتار درلود او یو ټپي گوگل او کارگرانو او محرمو خلکو ته له مینې ډک زړه؛ د ویکتور، د سانتیاگو ښار د څنډې د بېوزله کارگرانو (مانوئل او آماندا) د زوي بریا، چې له ماشومتوبه یې خپل زړه د مور لوللو ته سپاره چې د کارگرو او بېوزلو خلکو له غمونو او رنځونو ډک و او دا غمونه د هغه پر کوچني زړه لکه چاړه لگېدل او هغه یې د همدې خلکو د دفاع په موخه راتلونکو جگړو ته چمتو کاوه. په دې عجیبه دنیا کې، ویکتور دی، چې ژوندی پاتې کېږي او ناره یې د تاریخ تر پای پورې په بشري وجدان کې انگازې جوړوي او «پرنس» دی چې له تلپاتې کرکې او نفرت څخه بل څه نه ورپه برخه کېږي.

* * *

دښمن خپله پښه د مېړني پر سر ایښي وه او پر مات شوي گیتار یې زور کاوه او چیغې یې وهلې: «اوس یې وغږوه! اوس یې ووايه!» ویکتور خپل مات لاسونه پر ځمکې وغزول او مات گیتار ته یې ورسول. گیتار یې په ځنگل کې ونيو... په ویلو یې پیل وکړ. گواکې چې د ټولې چیلې اواز یې په غږ کې راټول شوی وي. لوبغالی، او شاید هم ټوله نړۍ، د

يوې شېبې لپاره له حرکتې ودرېده... او بيا لوبغالي او شايد هم ټولې نړۍ له ویکتور سره ترانه پیل کړه... غليمان په وېره شول. داسې يې تمه نه درلوده. نه پوهېدل چې څنگه ویکتور کولای شي ترانه ووايه هغه هم په ماتو لاسونو او شکنجه شوي ځان سره... بيا يې په قهر او غضب سره چيغې کړې: سرتېرو، چمتو، هدف!... خو خارا لا ترانه ويله او لوبغالي، شايد ټوله نړۍ له هغه سره سم ترانه ويله... سرتېرو، چمتو، هدف!... لمر د «ویکتور خارا» په لوبغالي کې څپکه وهي او خپلې وړانگې د ویکتور پر لژندې، خو هیلنې خبرې شیندي.... سرتېرو ډزې! څلوردېرش مرمۍ، څلوردېرش مرمۍ د مېړني پر تن وورېدلې... ویکتور پر ځمکې ولوبېد، سره او توده وینه يې پر ځمکې تویېه شوه... خو د خارا د ترانې اواز لا غوږونو ته رارسېږي....

ترانه هغه کوتره ده

چې د ځالۍ په لټه ده

خوشې کېږي، وزرې وهي

چې پرواز وکړي، پرواز!

زما ترانه يوه آزاده ترانه ده

هر هغه چا ته ډالۍ کېږي

چې لاس غزوي

چې ماشه رېوي

زما ترانه هغه ځنځير دی

چې نه يې پیل شته نه يې پای

په هره کړۍ کې یوه ترانه ده

د ټولو لپاره یوه ترانه

راځې چې د ټول انسانیت لپاره

ترانه ووايو

ترانه هغه کوتره ده

چې د بیا موندنې لپاره الوزي

ترانه هغه کوتره ده

چې د خالي په لټه ده

خوشې کېږي، وزرې وهي

چې پرواز وکړي، پرواز!

پولې ښکې کړئ!

پوښتنه مې دا ده
کله مو فکر کړئ،
چې دا ځمکه زمونږ ده
نه د هغه چا چې لویه برخه یې په اختیار ده
پوښتنه مې دا ده
کله مو فکر کړئ
هغه لاسونه چې پر دې ځمکې کار کوي
زمونږ دي

نو حاصل یې هم زمونږ دی

راځئ آزاد شوو
راځئ آزاد شوو
دا ځمکه زمونږ ده
د پدرو ده د ماریا ده
د خوان ده د خوزه ده.

که ترانې مې خوروي څوک
که توان د اورېدلو يې نلري څوک
ډاډه ووسئ چې يو يانکي يا لوی ارباب دی

پولې ښکې کړئ!

پولې ښکې کړئ!

دا ځمکه ستا ده

دا ځمکه زمونږ ده

د هغه ده

د پدرو ده د ماري ده

د خوان ده د خوزه ده.

متحد ولس به ماته ونخوري*

متحد ولس به ماته ونخوري

متحد ولس به ماته ونخوري

پاخه ترانه ووايه:

موږ به بريالي کېږو

د يووالي بيرغونه په رپېدو دي

ته به ما سره يوځای شى په لاريون

ته به وگورى د خپلې ترانې،

د خپل بيرغ غوږېدنه

د ژوند زېږې سره رڼا کوي د سباوون

پاخه

وجنگېږه

ولس درومي د بريا په لور

ژوند به مو شي نېکمرغه

*متحد ولس به ماته ونخوري، چيلې آهنگ جوړونکي سرخيو اورنگا په ۱۹۷۳ کال کې د هغه شعار له مخې جوړ کړ، چې معترضينو پر دېوالونو ليکو او يا يې په واټو کې د دې شعار نارې وهلې. اورنگا دا ترانه په دوو ورځو کې جوړه او د لومړي ځل لپاره د کيلا پاڼون ډلې د ويکتورخارا په ملتيا په يو گڼ شمېره کنسرت کې ووبله. دا ترانه د پينوشې په ديکتاتورۍ کې ممنوع شوه. پ.ژ.

جگ به شي د زرگونو مبارزينو
د شور فريادونه

د آزادۍ سرود به شي فرياد
د نېکمرغۍ د بريا په لار
وطن به شي آزاد
پاڅېدلی مبارز ولس
په لوړ اواز کوي فرياد:
مخ په وړاندې!
مخ په وړاندې!

متحد ولس به ماته ونخوري
متحد ولس به ماته ونخوري
دا وطن دی چې موږ متحدوي
له شماله تر سوېله ولس راپاڅوي
په کار کې متحد ولس
په مبارزه کې متحد ولس
د مالگې له کانونو

- معدنچيان،

د سوېل تر ځنگلونو پورې
- صيقلوونکي

درومي چې وطن بيا ونيسي
گامونه يې وار دمخه
زېږی
د راتلونکي.

پاخه ترانه ووايه
ولس درومي د بريا په لور
ميليونونه انسانان حقيقت روښانوي،
چې د ولس پولادي لښکر
پوهه په لاس، عدالت په لاس
د اور په لمبو کې درومي
مېرمنو بلې کړي ډيوې دي
لادمخه له کارگرانو سره
اوره

په

اوره

په مېړانه رهي شوي!

د «لوئیس امیلیو رکابارن» * په یاد

په خلاصه غېږ کې درله ږدم مې گیتار
دا د معدنچیانو خټک
دا د بزگرانو بیوه
رکابارن!
لوئیس رکابارن!
د رڼا دې منندوی یم!
له وږمو،
د ورشوگانو له وږمو سره دې
اواز خوږېږي
د بېدیا تر آخره
د سوېل تر آخره.
ای د هیلو تاندې ونې
چې د لمر په زړه کې وزېږېدې

*لوئیس امیلیو رکابارن د چیلی د کمونیست ګوند بنسټ ایښودونکی و. پ. ژ.

ثمر دې رارسېږي
د آزادۍ تر بریا اواز کوي:
رکابارن!
لوئیس رکابارن!

د ولس توپانونه

بیا غواړي لږند
د کارگرانو په وینو کړي وطن
چې غږېږي له «آزادی»
چې دي یې لاسونه ککړ
بیا غواړي جوړ هغه صلیب،
چې مسیح یې لېږدو
غواړي پټه بدنامۍ کړي د پېړیو
خو مینځلی نشي د قتل و قتل رنگونه
له څېرو،
هنوی چې جلا کوي مور له بچیو.
زرهاو تنو وینه ورکړې لادمخه ندرانه
د څپانده سیند حاصل دوه چندانه
نور غواړم د خپل زوي،
د خپل ورور تر څنگ ژوند وکړم
نور غواړم د ټولو لپاره جوړ پسرلی کړم
نور غواړم له گردو سره هره ورځ پسرلی کړم

ای د بدمرغی اربابه!
په گوانبو مې ډارولی نشی
د ولس توپانونه مې بیایي له ځان سره
د ولس توپانونه مې کاري له ځان سره
د هیلې ستوری به تل موږ راته ځلېږي!

ای اربابه!
که زړه مې
ټوټه
ټوټه
که تن مې
زندۍ
زندۍ
تر هغه چې مې اروا وي ژوندۍ
تل به وایم ترانې
د ولس د لارې ترانې
اوس به وایم ترانې
بیا به وایم ترانې
د ولس د لارې ترانې.

خُښ

خُښ د آزادۍ په لټه
هيله منډيم هغه لار پيدا کړم،
چې ورباندې لار شم
هيله منډيم هغه لار پيدا کړم،
چې ورباندې لار شم.

ستونزمنه ده چې په سيورې کې شي رڼا پيدا
کله چې ځلان لمر د حقيقت رنگ بدلوي
ستونزمنه ده چې په سيورې کې شي رڼا پيدا
کله چې ځلان لمر د حقيقت رنگ بدلوي

زه وختي بايد رارسېدلې وای
خومره نور بايد لار شم؟
خومره نور بايد لار شم؟
خُښ، خُښ!
خُښ، خُښ!

یپوه

یپوه مې نیولې ټینگه په لاسو کې
کلونه دي چې ځمکه ورباندې قلمه کوم
نو ستومانه نشم؟!

پتنگان الوزي
چرچرکې کوي اوازونه
پوټکی می تورېږي
لمر ځلېږي

ځلېږي
خوله مې پر تن کارې لیکې،
زه یې کارم بې ځنډه پر ځمکې.

چې چورت وهم د بل ستوري په اړه
د زړه له تله یم هیلن
راته وایي ناوخته نه دی
کوتره به والوزي.

پتنگان الوزي،
چرچرکې کوي اوازونه

پوتکی مې تورېږي

لر ځلېږي

ځلېږي

چې ماښام راستنېږم

په اسمان کې ستورې راځلېږي

راته وايي ناوخته نه دی

کوتره به والوزي

والوزي

والوزي.

د کلک جغ په شان

موتی مې په هیلو ډکوم:

یوه ورځ به هر څه بدل شي...

د بزگر غوښتنه*

پاخه،
غرو ته وگوره
له هغه ځايه چې باد راځي
لر راځي
اوبه رابهرې
ته يې چې د سيندونو لار بدلوي
ته يې چې د خپلې اروا الوتل کړي
پاخه،
لاسونه دې وگوره
بياوري دې لاسونه
د خپل ورور په لاسو کې

*دا ترانه ويكتور خارا د كليوالو بزگرو د هڅونې لپاره ويلې. موخه يې دا وه چې بزگران د آزادي بڅښوونکې مبارزې لپاره په خپل ځواک او طاقت پوه شي او دې مبارزې ته اوږه ورکړي. دې ترانې په ۱۹۶۹ کال کې د سانتياگو کاتوليک پوهنتون کې د فستيوال لومړۍ جايزه وگټله. کله چې په ۱۹۷۳ کال کې د چيلي په لوبغالي کې د ويكتور خارا د وژل کېدو خبر خپور شو، نو د پوځيانو د کنټرول لاندې د تلویزيون يو کارکوونکي د خطر په منلو سره د دې ترانې يوه برخه د يو امريکايي فلم په موسيقي کې خپره کړه. پ.ژ.

متحد به په وینو کې ځوو

سبا به نن جوړو

وموژغوره له واکمنو،

چې نیستي راکوي

راته راوړه واکمني،

چې برابري راکوي

وچلېره د درې پر گلونو لکه سیلی

پاکه د اور په شان کړه زما د ټوپک شپېلی

پر همدې ځمکه دې غوښتنې پلې کېږي

راته راکړه مېړانه غښتلې د جگړې

وچلېره د درې پر گلونو لکه سیلی

پاکه د اور په شان کړه زما د ټوپک شپېلی

پاخه،

لاسونه دې وگوره

پیاوړي دې لاسونه

د خپل ورور په لاسو

متحد به په وینو کې ځوو

د مرگ تر شېبو!

د کان د کارگرانو ترانه

خُم

راخُم

پورته

کښته

هر څه د پانگه وال لپاره

هېڅ

زما لپاره.

زه کارگر

کان ته خُم

مرگ ته خُم

زه کارگر

کيندم

استخراجوم

خوله تويېوم

وينه تويېوم

هر څه د پانگه وال لپاره

هيڇ

د درد لپاره

د رنځ لپاره.

زه گارگر

کان ته ځم

مرگ ته ځم

زه کارگر

چينې د ارباب اورم:

وگوره!

پام کوه!

واوره!

لا څه بد نشته؟!

لا هر څه ښه دي؟!

زه گارگر

کان ته ځم

مرگ ته ځم

زه کارگر

زه انسان!

کارگرې

هغه ورځ چې مړ شم
ښادي به پای ومومي
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونڅېږو.

مراسم به وېرجن وي
بازارونه به بند وي
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونڅېږو.

ښایسته دي
مینه ناکې
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونڅېږو.

سندرې ووايه د سندرو اربابه
د هیلې په لور روان يم
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې

راځئ ورسره ونځېږو.

که په سختۍ رانېکاره کېږم
تللې یم پټ د قدم وهلو لپاره
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونځېږو.

که په دې سندرې پوهېدې
هوساینې ته به رسېدې
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونځېږو.

ناڅاپه راپاڅېږم په څنډه له خوبه
خومره خوشاله دي د ستورو په شان کارگرې
راځئ ورسره ونځېږو.

کړکی پرانیزه!

ماریا!

کړکی پرانیزه

پرېږده چې د لمر وړانګې
د کوټې هر ګوټ کړي روښانه

ماریا!

دباندي وګوره

ژوند د دې لپاره نه دی
چې ویر یې کلابند کړي
چې سیوری یې کلابند کړي

ماریا!

یوازې

زېږېدل

لوېېدل

مینېدل

د نېکمرغۍ لپاره بس نه کوي

سختې شېبې تېرې شوې
اوس دې سترگې په رڼا ډکې
لاسونه دې په شاتو ډک
په شاتو دې ډک دي لاسونه
ماريا!

ماريا!
د سهار د غوړېدلو په شان
خندا دې په باغونو کې غوړېږي
ماريا!
خندا دې په باغونو کې غوړېږي
د سهار د غوړېدلو په شان

له بیرغونو ډکه اروا*

هله تر خاورې لاندې
ویده نه یې زما ملگریه، زما وروره
په زړه اوری چې پسرلی رارسېږي
ستا په شان له سیلی سره رارسېږي
هله یې ښخ کړی
مخ دې د لمر په لور
نوې خاوره ستا د بدن په زني ډکېږي
رېښې دې د ځمکې تل ته رسېږي
د نوې ورځې گلونه ترې راغورېږي
ستا ټپي پښو ته به درشي بېوزله لاسونه
پر خاورې به دې وشیندي بذرونه
مړینه به دې کړي سمسور ډېر ژوندونه
ستا لورې ته به درومي په لاریون کې،

*دا ترانه د ۱۷ کلن میگل آنخل آگیله په یاد ویل شوې. هغه محصل، چې د سانتیاگو ښار د کارگری اتحادیې د ۱۹۷۰ کال مې میاشت په لاریون کې پولیسو وواژه. پ.ژ.

وايي به سرودونه

چېرې چې پټ شوي جنايتکاران دي
ستا نوم به ورياد کړي شتمنو ته زيات نومونه
چا چې وسېزل ځانگونه دې د پرواز پر مهال
مړ به نشي کړای د بېوزلو قهرېدلي اوروڼه

وروره!

دلته،

دلته پر ځمکه

زموږ اروا په بېرغونو ډکېږي

د ډار په وړاندې ودرېږي

وروره!

دلته،

دلته پر ځمکه

زموږ اروا په بېرغونو ډکېږي

د ډار په وړاندې ودرېږي

مونږ به بريالي کېږو

مونږ به بريالي کېږو.

ختک *

خويندو، ورونو
که خټک مې درلودای
هر سهار مې ټکوو
هره شپه مې وهوو
په ټول هېواد کې مې خطر اعلاموو:
موږ د سولې لپاره
باید متحد شوو!

* ویکتور خارا دا ترانه د پيټ سیګر له ترانې څخه په الهام ويلي. که خټک مې درلودای، په ۱۹۴۰ او ۱۹۵۰ کلونو کې په امريکې کې د تورپوستکو د خپلو په غندنه او له هغوې سره د پيوستون په موخه د پيټ سیګر لخوا د نژادپالنې ضد لاريونونو کې وويل شوه.

ما دلته هڅه کړی چې د سیګر ترانه هم وژباړم څو لوستونکي دواړو بڼو ته لاسرسی ولري:

که خټک مې درلودای/ سهار مې ټکوو/ ماښام مې هوو/ د دې ټاټوبي په هر گوټ کې مې د خطر لپاره ټکوو/ د خبردارۍ لپاره مې وهوو/ د دې ټاټوبي په هر گوټ کې مې د خپلو خويندو او ورونو تر منځ د مينې لپاره ټکوو/ که جرس مې درلودای/ هر سهار مې غږوو/ هر ماښام مې غږوو/ د دې ټاټوبي په هر گوټ کې مې خطر اعلاموو/ خبردارۍ مې ورکوو/ د دې ټاټوبي په هر گوټ کې مې د خپلو خويندو او ورونو تر منځ د مينې انگازه جوړوله/ که اواز مې درلودای/ هر سهار مې ترانه ويله/ هر ماښام مې ترانه ويله/ په ټول ټاټوبي کې مې د خطر غږ جگوو/ خبردارۍ مې غږوو/ د دې ټول ټاټوبي هر گوټ کې مې د خپلو خويندو او ورونو تر منځ د مينې اواز فريادو/ اوس په دې ټول ټاټوبي کې هم خټک لرم/ هم جرس لرم/ هم اواز / د عدالت خټک/ د آزادۍ جرس/ او د خويندو او ورونو تر منځ د مينې اواز.

که جرس راسره وای
هر سههار مې غروو
هره شپه مې ټنگوو
په ټول هېواد کې مې خطر اعلاموو:
موږ د سولې لپاره
باید متحد شوو!

که اواز مې درلودای
هر سههار مې ویل
هره شپه مې ویل
په ټول هېواد کې مې خطر اعلاموو:
موږ د سولې لپاره
باید متحد شوو!

اوس په ټول وطن کې
هم اواز لرم
هم خټک
هم جرس
د برابری خټک
د آزادی جرس
او د سولې اواز
موږ د سولې لپاره

بايد متحد شوو!

خويندو، ورونو

مورد سولې لپاره

بايد متحد شوو!

چه گوارا*

د آزادۍ د جرس په انگازو کې
راغلی يم چې ترانه ووايم
هغوی جنگيالی وواژه

قوماندان چه گوارا!

برخليک دې

ځنگلونه

ورشوگانې

غرونه

مورنی ټاټوبی

یا

مړینه.

د لاتینې امریکا په گڼو هېوادو کې

بشري حقونه خپل کېږي

*دا ترانه په اصل کې د چه گوارا لپاره سېمبا نومېږي. سېمبا د برازیلیانو یو ډوله لرغونې نڅا ده. په

حقیقت کې د نڅا یو ډول سبک دی چې بېلابېلې بڼې لري. پ. ژ.

ديكتاتوران

قاتلان

لومپنان

جنرالان

هره يکشنبې، دوشنبې، سه شنبې

سرتېرو ته د خلکو د خپلو فرمان ورکوي

او بزرگران

کارگران

معدنچيان استثماروي

خومره تريخ برخليک:

ولېره

درد

بېوزلي.

بوليوړ* لار وروښوده

چه گوارا په هماغه لارې شو روان

چې آزاد مو ولس کړي

د ښکېلاک له اسارت.

* سيمون بوليوړ د سويلي امريکې د خپلواکۍ غورځنگ لوی رهبر و، هغه له اسپانيوي ښکېلاک څخه د لاتيني امريکې د څو هېوادونو په خپلواکۍ کې مهم او ټاکونکی رول درلود. پ.ژ

کوبا یې په آزادۍ پرمینه کړه
بولیویا د هغه پر سربندونکې ژوندانه وېرجه
بزرگان ورته د **له‌ایگیره*** سپېڅلی ارستو وایي.

برخلیک دې

ځنگلونه

ورشوگانې

غرونه

مورنۍ ټاټوبۍ

یا

مړینه.

* «له‌ایگیره» په اسپانیوي کې د زیتون ونې ته وایي، خو په بولیویا کې د یو کلی نوم دی چې وېل کېږي چه گوارا همالته ووژل شو. پ. ژ.

مانيفست

ترانه يوازې د ترانې لپاره نه وایم
یا د دې لپاره چې ښه اواز لرم
ځکه یې وایم،
چې گیتار مې احساس لري،
فکر لري
ځکه یې وایم،
چې گیتار مې خاورین زړه لري
د کوچنۍ کوترې په شان وزرې
لکه سپېڅلې اوبه
ویر او پرتم سپېڅلی کوي.
څنگه چې ویولتا* ویل

* ویولتا پارا نومیالي چیلیایې آهنگ جوړونکې، سندرغاړې او ترانه ویونکې وه. هغې د چيلي ځايي ترانې او شعرونه راټول کړل او بيا يې په خپله داسې ترانې او شعرونه وويل چې نه دوديزه وو او نه کليوال، خو د چيلي خلکو د ورځني ژوندانه ښکارندوي وو. ویولتا پارا په چيلي کې د «نوي موسيقي» د غورځنگ له مخکښو څخه وه، چې په يو ډول د چيلي د فولکوریکې موسيقۍ بيارغاونه او تجدد و. پارا په سانتياگو کې يو کافه جوړه کړه چې په کې ترانه ویونکې، موسيقي کاران او نور خلک راټولېدل. هغې په ۱۹۶۷ کې خپل ژوند ته پای ورکړه. پ.ژ.

ترانو مې خپله لاره موندلی

گیتار مې زیارکښه گیتار

د پسرلي وړمو سره

گیتار مې د شتمنو گیتار نه دی

د شتمنو په شان د پستو انسانانو گیتار نه دی

زما ترانې له هغو خوازو راپورته کېږي

چې ستورو ته د رسېدنې لپاره تړل کېږي.

ترانې مې معنی مومي

کله چې د هغه چا په رگونو کې ټیټېږي،

چې د مرگ په شېبه

د لنډمهالې غوړه مالۍ پر ځای

د پردې د مخورتیا پر ځای

د ځمکې تر تله

د گیتار له اواز سره

د رښتینې حقیقت ترانه وایي

چېرې چې هر څه پای مومي

چېرې چې هر څه پیلېږي

زړوره ترانه به همېش

یوه نوې ترانه وي!

پرېږده چې ژوند والوزي

ای کوترې
د اور گلونه دې په تن کی غږېږي
پسرلی رپېږي، روانېږي
په رگونو کې دې آشفشان بهېږي
ای زما کوترې.

ای کوترې
وینه مې یوه سکروټه
په تن کې دې ډوبېدل غواړم
د وینې په تل کې دې روانېدل غواړم
ای زما کوترې.

ای کوترې
لر به ډوب شي ډوب
شپه به راشي راشي
په مینه ناکه غېږ کې مې راتاو شه
خولگی دې راله په خوله کېږده
پرېږده چې ژوند والوزي

ای زما کوترې.

ای کوترې

په تن کی دې اور کوي گلونه
لمبو مې رغولي دي زرگونه زخمونه
ای زما کوترې.

ای مهربانې کوترې

راځه والوزه په آزاده

هيله مه ورکوه له لاسه

گل په اوبو کې غږېږي

ای نازکې کوترې.

ای کوترې

لمر به ډوب شي ډوب

شپه به راشي راشي

په مينه ناکه غېږ کې مې راتاو شه

خولگۍ دې راله په خوله کېږده

پربږده چې ژوند والوزي

ای زما کوترې.

لکه همدا نن چې تورپوټکي وژني

لکه همدا نن چې تورپوټکي وژني
پخوا يې مکسيکويان، چيليان وژل
نيکاراگوئيان، پيرويان يې وژل
يانکيان خوشي شوي له غيرانساني غرايزو سره
بې لگامه

څوک يې له ځمکو سره حنجال لري؟
څوک يې ننگوي؟
څوک يې په وړاندې ودرېږي؟
دا د چيلي شوکمار
دا زموږ خواکيين مورپته * دی.

يوه ورځ يې ورېښمين آس
له دې لارې تېر شو

* خواکيين مورپته د مکزيک د نولسمې پېړۍ اتل دی چې د ستم او جباريت په وړاندې پاڅېد. د ۱۸۴۸ او ۱۸۴۹ کلونو مينځ کې کاليفرنيآ ته لاړ چې له زرگونو نورو مهاجرينو سره د سرو زرو استخراج کې بوخت شي. خو کوم ستم او ظلم چې د مکزيکي وگړو په وړاندې کېدو هغه يې د ستم په وړاندې مبارزې ته ولسو. پ. ژ.

اوس
په دې لاره
زموږ برخليک
په تېزه تېرېږي
تمانچه يې
د دوو سرو ريډيو په شان رڼا کوي.

د یو ماشوم لپاره لالایي *

په اوبو کې بهېري
سپوږمۍ د ښار منځ کې
تر پله لاندې یو ماشوم
د الوتنې خوب ویني

ښار یې د اوسپنې قفس کې بندوي
ماشوم راغټېږي
بې له دې چې پوه شي
څنگه ولوبېږي.

خومره نور به وي دا شان ماشومان سرگردانه؟

پیسې هغه څه دي چې مینه ورسره کېږي
څه تریڅې ورځی دي چې ته یې نلری.

* د موپوچو سیند د سانتیاگو زړه کې بهېږي. لمن یې په خخلو او ډېرانونو ډکه ده، چې د کوڅه ډېو سپو او د بې سرپناه ماشومانو هستوګنځی دی. خارا دا ترانه وروسته له هغه وایي چې یوه شپه گوري چې ګڼ شمېر ماشومانو تر پله لاندې یو بل په غېږ کې نیولي او بیده شوي دي. پ. ژ.

زويه ويده شه
خوك به د درد كړيكه ونكړي
ژوند ډېر سخت دى
زويه ويده شه
خلور نور ماشومان به دې په خنگ كې پناه واخلي
په اوبو كې بهېږي
سپوږمۍ د ښار منځ كې
تر پله لاندې يو ماشوم
د الوتنې خوب ويني.

ته مې په ياده يې، اماندا!

ته مې په ياده يې، اماندا!

کوڅه لده

په منډه روانه يې د کارخانې په لور

چېرې چې مانويل کار کاوه.

خدا دې پر شونډو

باران دې پر زلفو

بې غمه بې پروا وې روانه

چې مانوئل وگورۍ.

پېنځه دقيقې دمه

دا دمه ژوند و تا ته

ژوند

اشپلاق وهل کېږي

کار ته ستنېدل پیلېږي

ته قدم قدم

هر څه روښانوی
پېنځه دقیقې
د گل په شان دې غړوي
ته مې په یاده یې، اماندا!
کوڅه لمده
په منډه روانه یې د کارخانې په لور
چېرې چې مانوئل کار کاوه.
خندا دې پر شونډو
باران دې پر زلفو
بې غمه بې پروا وې روانه
چې مانوئل وگوری.
هغه غرونو ته لاړ د جگړې لپاره
هېڅکله یې یو مچ ځورلی نه و
په پېنځو دقیقو کې
هر څه پای ته ورسېدل.
اشپلاق وهل کېږي
کار ته ستنېدل پیلېږي
ډېر بېرته راستانه نشول
څنگه چې مانوئل نشو.

ته مې په ياده يې، اماندا!
کوڅه لده
په منډه روانه يې د کارخانې په لور
چېرې چې مانوئل کار کاوه.

د چيلي سټډيوم*

مور پېنځه زره تنه يوو
د ښار په دې کوچنۍ برخه کې پېنځه زره تنه
خومره نور به په دې ښار کې وي؟
خومره نور به په دې هېواد کې وي؟
دلته يوازې لس زره لاسونه دي
چې کروندې کرلی شي،
کارخانې په حرکت راوستلی شي
خومره «انسانيت» دې دلته؟!
ولې، يخني،
درد، رېږونه
اخلاقي فشار،

*دا د ویکتور خارا وروستی ترانه ده، چې له وژل کېدو یوه ورځ مخکې یې د چيلي په لوبغالي کې وويله. د یادونې وړ ده چې دا ترانه له لیکلو وروسته د ویکتور خارا یو ملګري په خپل بوټ کې پټه او بیا یې د هغه مېرمنې ته وسپارله. پ. ژ.

وحشت او جنون.

شپږ تنه مو ورک په ستورو کې
يو يې مړ شو، يو يې داسې وډېو
چې هېڅکله مې تصور نه کاوه
چې يو انسان دې داسې وډېول شي
څلورو نورو غوښتل له ډاره خلاص شي
يو يې فضا ته په دانگلو سره،
بل يې په دېوال باندې د سر وهلو سره
ټولو پر مرگ سترگې ښخې کړې وې
رښتيا چې د فاشيزم څېره ډېره وحشتناکه ده!
خپلې برنامې په حيله گرانه ځېرتيا پلي کوي
هيڅ څه ورته اهميت نلري
وينه ورته مډال
قصابي ورته د قهرمانۍ نښان
خدایه، دا هغه دنيا ده چې تا پيدا کړی؟
د همدې لپاره د اوو ورځو معجزه او زيار؟!
په دې دېوالونو کې يوازې شمېرې دي
چې بې حرکتې ژوند کوي
ورو ورو د مرگ هيله کوي.

ناڅاپه مې وجدان راوېښوي ما
دا بې بهانده څپه وينم
د ماشينونو ضربان وينم
هغه سرتېري وينم
چې د مور د مهربانې څېرې په شان
خپلې څېرې رانېكاره کوي
- له احساسه ډکې څېرې

پرېږدئ چې دا شرم
مکسيکو، کوبا او ټوله نړۍ فرياد کړي
موږ نژدې لس زره لاسونه يوو
چې نور به توليد ونشي کړای
څومره نور به زموږ په شان په هېواد کې وي؟

د ملگري ولسمشر وينه
له بمونو پياوړې ده
له ټوپکو غښتلې
او زموږ سوکان به بيا بريدونه پيل کړي
آه، ترانې څنگه بدرنگه ښکاري
چې په دې وحشت کې دې بايد ووايم
په هغه وحشت کې،

چې په کې ژوند کوم
په هغه وحشت کې،
چې په کې مرم
ځان په هغو بې پايه شیبو کې وینم
چېرې چې چوپتیا
چېرې چې فرياد
د دې ترانې اواز دی
څه چې وینم
هېڅکله مې لیدلی نه و
څه چې مې احساس کړل
څه چې احساسوم
د آزادۍ شیبې به له ځان سره راولي...

کله چې کار ته ځم*

کله چې کار ته ځم
ته مې یادېږی
زموږ په لارو کوڅو کې
د خړو کړکيو تر شا چې خبری وینم
بې له دې چې پوه شم څوک دي، چېرې ځي
ته مې یادېږی.

زما مینې
ته مې یادېږی
ته مې یادېږی
زما د هرې ورځې یارې
زما د راتلونکو دردمنو شېبو یارې

* د روبرتو آهومادا په نوم د ویکتور خارا یوه کارگره ملگرې په یو لاریون کې ووژل شوه. ویکتور دا مینه‌ناکه ترانه د هغې په ویاړ وویل. پ. ژ.

د ژوند د خوشاله لحظو یارې
دواړه یوه کیسه پیلوو
بې له دې چې پوه شوو پای یې چېرې رسېږي
کله چې د کار نوبت خلاصېږي
او غرمه خپل سیوري د بامونو پر سر غزوي
او زه کور ته له کاره راستنېږم
او له ملگرو سره د اوسنیو چارو په اړه
د راتلونکي برخلیک په اړه بحث کوو
له یوبل سره دلایل وایوو
نو ته مې یادېږی
زما مینې
ته مې یادېږی
ته مې یادېږی
زما د هرې ورځې یارې
زما د راتلونکو دردمنو شېبو یارې
د ژوندانه د خوشاله لحظو یارې
دواړه یوه کیسه پیلوو
بې له دې چې پوه شوو پای یې چېرې رسېږي
کله چې کور ته رارسېږم
ته په کور کې

دواړه خپلې رویاگانې سره اوبدو
دواړه یوه کیسه پیلوو
بې له دې چې پوه شوو پای یې چېرې رسېږي.

کارمینسیتا چا ووژله؟*

له ښکلو اتو شوو جامو سره لاره
له اندېښنو رېږي
اوبښکې يې تويېږي
لېری چېرې جرسونه وهل کېږي
سپي انګولاي کوي
پارکونه تورتم
ښار بیده.

یوازې پېنځلسه کلنه وه،
چې ژوند يې مراوی شو
په کور کې خپل شوې،
په ښوونځي کې ستومانه

* دا ترانه د ټولنیزو رسنیو د ویجاړونکي رول په اړه لیکل شوې. د نورو هېوادونو په شان چيلي کې هم ورځپاڼې، راډیوګانې او تلویزیونونه د څو توکمیزه شرکتونو لخوا چلول کېدل، چې پر ذهنیتونو، په تېره بیا د ځوانانو په فکر او اند يې ویجاړونکې اغېزه درلوده. د مخدره توکو ورود یوه لویه ستونزه وه، دې روږدېدنې ډېرې ځوانان او پېغلې ځانوژنې ته اړ کړل، چې یوه يې کارمینسیتا وه. پ.ژ.

د راډيو له سندرو سره يې زړه درېږي
د ورځې په بُتانو يې سترگې برېښېږي
په مجلو کې د خيالونو آرامه قاچاقچيان
چې له ځوانانو په گټه چاڅېږي
د پېغلو هيلې منحرفوي، زلميانو ته دروغ وايي
د خوشالۍ شراب، مينه و خيال و هوس ورته پلوري.
يوازې پېنځلسه کلنه وه،
چې ژوند يې مړاوی شو...
وتېنېدله،
کارمېنسيټا مړه شوه
له ځنيو يې سور گلاب وېنه وکړه
لاړه چې خپله وروستۍ رويا پيدا کړي
نه پوهېده
چې مسمومه شوې
د ماري جوانا نړۍ
د لامبو حوضونه
د برينيف انټرنيشنل* سره د نېکمرغۍ په لور سفرونه
ټولې يوازې ورله افسانې وې

* د امريکې هوايي کرښه، چې په چيلی کې يې فعاليت کاوه. پ.ژ

نړۍ يې هلته وه،
د «پيلا» ولسوالۍ هاخوا
کندوکپرې کوڅې
شور ماشور
تنگ، کوچنی کور
او په پخلنځي کې مرسته
کله چې مړه کېده
د نورو شتمني لا زیاتېده
ورځپاڼو ولیکل:
د مړینه علت،
نا معلوم....
وتښتېدله،
کارمیسیتا مړه شوه
له ځنیو یې سور ګلاب وینه وکړه
لاړه چې خپله وروستی رویا پیدا کړي.

په سولې کې د ژوند حق

د ژوند حق

هغه پیغام دی

چې شاعر هوشي مين* يې

له ويتنامه ټول بشریت ته ورکوي

هیڅ توغندي ونشو کړای

ستا د شولو په کروندو کې

د قُلبې لیکې ویجاړې کړي

سوله ایزه ژوند زموږ حق دی.

د ستر سمندر هاخوا

په هندوچین کې،

چېرې چې گلونه منفجرېږي په نسل وژنه

په ناپالم بمونه

سپوږمۍ هغه انفجار دی

چې ټول شورماشور ذوبوي

* هوشي مين د ويتنام د آزادي بڅښوونکي غورځنگ لارښود، چې د کاکا «هو» په نامه هم مشهور

سوله ایزه ژوند زموږ حق دی.

کا کا «هو» زموږ ترانه

د سپېڅلې مینې اور دی

یوه کوتره د کوترې له ځالې

یوه ونه د زیتون، د زیتون له بڼه

یوه نړیواله ترانه

هغه ځنځیر چې بریا به راوړي

سوله ایزه ژوند زموږ حق دی.

انجلیتا هونومان *

د پوکونو دره کې

چېرې چې سیلی سیندونه نخوي
چېرې چې بارانونه خزې زرغونوي
انجلیتا هونومان ژوند کوي

د زرغونو خېړیو او شرغشو تر منځ
د سنځلو او دارچینو د ونو تر منځ
د چیلکا** د عطرونو تر منځ
انجلیتا هونومان ژوند کوي

* انجلیتا یو بزگره او د ماپوچی له سورپوتکو وه، چې د چیلې په سوېل د غونډیو، سیندونو او آراکو ځنگلونو کې ژوند کاوه. ویکتور خارا له دې سیمې سره ځانگړی مینه درلوده، یوځل چې هلته یې سفر کړی و، ناڅاپي د انجلیتا کوچني کور ته ورځي او له دې وروسته د دواړه تر مینځ دوستي پیلېږي. انجلیتا دغه وخت یو ښایسته ځادر اوبدو چې ویکتور خارا ته یې ښکاره کړ او ورته یې وویل چې په کروندو کې د کار له امله یې اوس نشي اوبدلی خو په ژمی کې به یې خلاص کړي. په ژمي کې انجلیتا ځادر واوبدو او ویکتور خارا ته یې ورکړ. ویکتور خارا هم دا ترانه هغې ته وویل. د یادونې وړه ده، چې هونومان د چیلې د سورپوتکو د یوې قبیلې نوم دی. پ. ژ.

** چیلکا یو ډول ونه ده. پ. ژ.

انجلیتا پېنځه سپي

یو زوي ساتي

- چې د خوشې شوې مینې یادگار یې دی

او نړۍ یې د هغې د شاوخوا د ساده کروندې په شان

د شمندر یزو گلونو سره وینه یې

په هونوماني وینه کې بهیري

د کړکۍ د رڼا تر څنگ ناسته خپل ژوند اوبدي

د کوچنۍ مرغۍ د وزرو په شان

لاسونه یې پر تار نڅیري

د گلونو عطر ان اوبدي

د یوې معجزې په شان

انجلیتا ستا په اوبدنې کې

خوله اوبدل شوې

اوبنکه اوبدل شوې

ژوند اوبدل شوی

د زیارکښو بېوزلو انسانانو لاسونه اوبدل شوي

له څو میاشتو کار وروسته

خادر یې پېرېدونکې غواړي

او په قفس کې د یوې بندې مرغۍ په شان

د لوړې بیې لپاره سندرې وايي

د زرغونو خېړيو او شرغشو تر منځ
د سنځلو او دارچينو د ونو تر منځ
د چيلكا د عطرونو تر منځ
انجلیتا هونومان ژوند کوي.

بې ځمکې «خوان»

د هغه چا لپاره ترانه وایم چې جگړې ته لاړ
په غرونو کې د زخمي بدن سره قدم وهي
چې خپله ځمکه بیا ونیسي

زه ورسره په جگړه کې
د مردکیو په باران کې آشنا شوم
د یو انقلابي غوندې
هر چپرې چې وغواړي هغه ومري
مري

جنرال ویل:

«په مېړانه وجنگېږئ
یوه ټوټه ځمکه به درکړو
کله چې د ځمکې وېش بیا پیل شي.»
پلار مې د کروندو دیارې مار و
زه یو انقلابي

زامنو مې يوه هټۍ پرانيسته
او لمسی مې د دولت مامور شو
ایمیلینو زاپاتا* نارہ کړی:
«زه ځمکه غواړم
زه آزادي غواړم»
خو دولت چې ښخوو هغه
پر دې نارې يې ورته خندلې
ای کوچنی کوترې
والوزه،
والوزه
د انځر په ونه کښېښه
دلته نوره ترانه پای ته رسېږي
د بې ځمکې «خوان» ترانه پای ته رسېږي.

* زاپاتا د «ځمکې او آزادي» له شعار سره د مکزیک د دهقاني انقلاب لارښود و. پ. ژ.

راشه په سره ور واپ لاړ شوو

راشه، راشه، راسره راشه
راشه، راشه، راسره راشه
راشه په سره ور واپ لاړ شو
راشه نوې برخليک به وزېږېږي
راشه!

راشه، راشه، راسره راشه
راشه، راشه، راسره راشه
د ځمکې زړه کې به له گلونو وغوړېږو
راشه!

کرکې شا ته ځه!
هېڅکله مه راستنېږه
د سيند په لور درومه
ستا ترانه
سيند،

لمر

او

باد

ستا ترانه

هغه مرغی چې د سولې زېږی ورکوي

ملگریه، زوي دې مور سره درومي

وروره، مور دې مور سره درومي

پر سره ور واکت مور سره درومي

د غنمو په کروندو کې مور ټول په بیړه درموو

راشه، راشه، راشه، راشه راشه

راشه، راشه، راشه، راشه راشه

د توفان گړۍ رارسېدلې

چوپتیا ماته کړه

راشه، راشه، راشه، راشه راشه

راشه، راشه، راشه، راشه راشه

د رڼا صليب*

چېرې چې کامیلیو ولېد
هله یو صلیب وزېږد
د لرگي نه
د رڼا صلیب.

کامیلیو یې ووژو
چې ټوپک یې راوړو
کامیلیو مري
د ژوندون لپاره مري.
وايي له ډزو وروسته
یوه ناره واورېدل شوه
خدای ناره وهله:

* دا ترانه کامیلیو تورس ریستریو (۱۹۲۹-۱۹۶۶) ته ویل شوې. هغه یو روحاني کلمبایي مارکسیست لټینیست و، چې د ملی آزادي بڅېبونکي غورځنگ غړی و. کامیلیو هڅه کوله چې کاتولیکیزم او انقلابي مارکسیزم سره نژدې کړي.
د یادونې وړ ده چې دا ترانه او موسیقي یې د دانیل وگلیتی ده، چې ویکتور خارا هم ویلې ده. پ. ژ.

انقلاب!

جنرال د کلیسا جامو ته یې گوره
روحاني هم د چریکانو منځ کې جنگېږي
په ډزو سره یې مېخ کړ د صلیب په شان
یاغي یې ورته وویل
څنگه یې چې عیسی مسیح ته ویل
کله چې راکښته شول
چې وسله یې واخلي
وې لیدل چې ښار کې
سل زره تنه د کامیلیو په شان دي
سل زره کامیلیو
د جگړې لپاره چمتو
کامیلیو مري
د ژوندون لپاره مري.

انسان پنځوونکی دی

د ډېرو نورو ماشومانو په شان
له ماشومتوبه مې خوله تویپول زده کړل
نه پوهېدم چې ښوونځی څه ته وایي
او لوبېدل یعنې څه!

د سهار په خړه یې
له کټه راپاخولم
د پلار تر څنگ
په کار کې لوی شوم

ما په مهارت سره
ترکانې، گچکاری
خشتمالي، نلدواني
او جوشکاری وکړه

لغتې!

څه د سترگې په رپ کې هر څه تېر شول

خومره به ښه وای چې درس مې ویلی وای
خکه د ټولو تر منځ
انسان پنځوونکی دی
زه کورونه آبادوم
واتونه جوړوم
شراب مزه داروم
د کارخانو لوګي جګوم
د ځمکې تل ته کوزېږم
لوړې څوکې اېلوم
د ستورو تر منځ قدم وهم
په ځنگله کې لارې جوړوم
ما د اربابانو ژبه زده کړه
د مالکانو، د مدیرانو هم
په کراتو یې زه ووژلم
خکه د دوې په وړاندې مې اواز جګ کړ
خو زه له ځمکې بیا راپورته کېږم
خکه د ولس لاسونه راغځېدلي
زه نور یوازې نه یم
موږ بې شمېره انسانان یوو اوس!

بېلچه

بېلچه يې راکړه
چې د ځان لپاره مې
تل ورباندې پام وي
کله يې ورکه نکړم
ځمکه ورسره اوبه کړم په آرامۍ،
آرامۍ

کله چې زلمی شوم
بېل يې راکړ
چې کلک پایيېل کړم
د ځمکې کوکارې جگې کړم په آرامۍ،
آرامۍ

وې ويل
بېل درسره د لارو په اوږدو کې وږه
څنگه چې دې برخليک وړی
کار درته پرتمين وي بايد
کار به ډوډۍ درکړي

بېل درسره د لارو په اوږدو کې وږه په آرامۍ
آرامۍ

نور مې بدن د کلونو جغ وړلی نشي
د هر څه لپار چې مې زیار ایستلی
ټول یې له ما اخیستي په آرامۍ،
آرامۍ

تو لعنت شه په دې تور ژوندون
چې باید یې وې زغمم
خو توره شپه به شي رڼا په آرامۍ،
آرامۍ

لاره پرانیزه
برخلیک دې قلبه کول دي
د کرلو ښادي څوک له تا اخیستی نشي
دا ښادي یوازې ستا ده
د بل چا کېدای نشي.

یوازې څه چې لرم

راته ویلی شئ

څنگه وانگېرم

چې دې نړۍ کې

کوم ځای ونلرم

لاسونه، یوازيني څه دي چې یې لرم

لاسونه مې مینه،

لاسونه مې ژوند دی

د تللو کور نلرم

پلار مې له دې ځایه لېری

مور مې له دې ځایه لېری

لېری له هغو ستورو لېری

لاسونه، یوازيني څه دي چې یې لرم

لاسونه مې مینه

لاسونه مې ژوند دی

راته ویلی شئ
خنګه مین شم
کله چې دې دنیا کې کوم ځای ځیګی نلرم
لاسونه، یوازیني څه دي چې یې لرم
لاسونه مې مینه،
لاسونه مې ژوند دی.

د «ناپاچو» سيند کې

د ناپاچو سيند کې پيشوگان مري
خلطې اوبو ته ورگوځاري
خو په «پيلاسيون» کې
- په توپان کې

د سپو

د پيشگانو

د خلکو

جشن لا تود دی

وايي په داسې وخت کې

بهره ده سړی وځاندي

او د چکرو تر مينځ

بیر وڅښي.

يو ماشوم په توپان کې لوبېږي

داسې ښيي چې د يوې ږنگې بېړۍ مانو دی

مور ماشومان، مېزونه، دېوالونه له بېړۍ راکاږو

آسمان مو ډارولی نشي

باران لا په شرق ورېږي

څه مې چې رښتيا ډاروي
داسې نه چې يو وخت راورسېږي
نور مې مينه په خپل غېږ کې ونه نيسي
لاله هانده سيلۍ د کورونو دروازې ډبوي
لاله هانده اوبه د کورونو ورونه ټکوي
هغه چې کار کوي
هرکلی يې نه کوي
څومره به ښه وای
چې هغه وخت رارسېدلی وای
چې په دې شيانو مو خندېدلی وای.

«کوچابامبا» ته ځم *

(مور «کوچابامبا» ته ځوو، وروره!)

«کوچابامبا» ته ځم

«کوچابامبا» ته

نباغلیو،

بلبلان به وغږېږي

زه «کوچابامبا» ته ځم.

«این ټي» * دلته دی

«این ټي» هلته دی

«این ټي» په شمال کې دی

«این ټي» په لوېدیځ کې دی

پر سی. آی. ای پام لرئ

چینجي راروان دي

* په بولیویا کې د یو ښار نوم دی، چې په ډېرې شونتیا رږی دېره هلته نیولی شوی و.

** این ټي پدرو د بولیویا یو مارکسیست - لنینیست و، چې په ۱۹۷۶ کال کې له چوگوارا سره

یوځای د امریکې د لاسپوڅو په وړاندې جنگېده. پ. ژ.

شايد «رژى» * ونه وژني
راځئ چې ځوو، وروره!
گوره گوره ترې ورک شول
گوره گوره رانېکاره شول
گوره گوره دروغ يې ويل
چې چريکي جگړې پای ته رسېدلي
وينه دې وشينده توره انسانه
زه «کوچابامبا» ته ځم
«کوچابامبا» ته
بناغليو،
بلبلان به وغږېږي
زه «کوچابامبا» ته ځم.

* رژى دېره (Regis Debray) فرانسوي ليکوال او د فلسفې استاد و، چې د چه گوارا سره په بوليويا کې يوځای جنگېدو او په چيلي کې يې د سالوادور آلنده د حکومت ننگه او ملاتړ کاوه. له هغه وروسته چې چه گوارا بوليويا ته لاړ، دېره هم ورسره يوځای شو. په ۱۹۶۷ کال کې چه گوارا د سى.آى.اى لخوا ونیول شو، له هغه وروسته ډېر ژر رژى دېره هم د بوليويا په يو کوچني ښار کې ونیول شو او په دېرش کاله بند محکوم شو، خو درى کاله وروسته د نړيوال فشار له امله خوشی او لومړی چيلي ته لاړ، خو د سالوادور آلنده د سوسياليستي حکومت پر ضد د پينوشې له کودتا وروسته فرانسې ته راستون شو. پ.ژ

لوچين*

د باديوې په شان مهين
د «بارانکاس» پر بامونو
کوچنی لوچين
شنه يخ وهلي لاسونه
له غونډوسکي
له پيشو
له سپي سره لوبېده
آس ورته کتل
شنه رونتيا يې د سترگو په اوبو کې لمبېږي
په خټو لړلو کوناتو سره
د خپل لنډ ژوند په لور خاپورې کوي
درومي

کوچنی لوچين
له غونډوسکي

* د ا ترانه د لوچين په نامه د يو دوه کلن ماشوم د ژوند په اړه ويل شوې ده. لوچين له خپلې کورنۍ سره د سانتياگو ښار په ځنډو کې اوسېدو. پلار يې يوه آس گاډۍ لرله چې د غلا کېدو له اړه يې آس په هغه کوټه کې ساته، چې دوی په کې په خپله ژوند کاوه. لوچين، له يو غونډوسکي، يو سپي، يو پيشو او دې آس سره لوبې کولې. دا د يو بېوزلي ماشوم په توگه د هغه ټوله دنيا وه. پ. ژ.

له پيشو

له سپي سره لوبېده

آس ورته کتل

په دغه تنگې خونې کې

آس ته دا يوه لوبه وه

داسې ورته برېښېده

چې له کوچني لوند لوچين سره

له غونډسکي

له پيشو

له سپي سره خوښ دی

که د لوچين په شان وي نور ماشومان دلته

چې خاورې خوري، چينجي خوري

نو راځی ټول قفسونه خلاص کړو

چې دوی د مرغانو په شان والوزي

والوزي

له غونډسکي

له پيشو

له سپي

له آس سره والوزي.

راڅرگند شوی *

په غونډۍ کې لار پرانیزي
پر باد پلونه پرېږدي
عقاب یې له ځان سره الوزوي
چوپتیا پناه ورکوي

هېڅکله یې سر له یخنی ونه ټکو
هېڅکله یې سر له ستومانتیا ونه ټکو
بېوزلي یې د تېرېدلو اواز احساسوي
په ټوله مانا یې پیروي کوي

منډه! منډه! منډه!

هلته، دلته

منډه! منډه! منډه!

غواړي ودې وژني

منډه! منډه! منډه!

د کارغانو په طلايي منگولو یې

سر برباد شو

* ویکتو خارا دا ترانه چه گوارا ته ویلې ده. پ. ژ.

وگوره څنگه د ظالم له کرکې سره
مصلوب شوی

د پاڅون بچی دی
څلوېښت تنه پسې څارېدل
غوښتل یې وې وژني
ځکه ژوند یې ډالۍ کړی و

منډه! منډه! منډه!

هلت، دلته

منډه! منډه! منډه!

دلت، هلت

غواړي ودې وژني

منډه! منډه!

هلت، دلته

دلت، هلت.

د «موبيل» تېلو کمپنۍ *

د چيلي او لاتيني امريکا محصلينو
د «ماترينديا» په ښکلي بڼې کې
د شتمنو، ديناسورانو پر ضد لاسونه يو کړل
بالاخره دې انقلابي ځوانانو غږ کړې:
نور بس دی
بس دی!

شوبلې راوړسېدلې
شا ته يې پوليسان
د فلجولو نارينجکونو سره
د گڼې گونې د خپرولو لپاره
د خندولو نارينجکونو سره
آه، څومره رېږونکي دي
دا چريکان!
د منځني ښوونځيو زده کوونکي

* Mobil د نفتو امريکايي کمپنۍ وه چې په ۱۹۹۹ کال کې د Exxon سره مدغمه او ExxonMobil رامنځته شو. پ.ژ

د پوهنتون محصلان
د کارگرې طبقې له ځوانانو سره يوځای انقلاب غواړي
په پوهنتون کې
د سمون لپاره جنگېري
د نېکمرغۍ او د هېواد لپاره جنگېري
له پوهنتونه نارې وهي:
مونږ سمونپاله
مونږ انقلابيان
مونږ د امپرياليزم ضد ځوانان يوو.

د «له ویکتوریا» هېرمېندا*

د له ویکتوریا

- هېرمېندا

بې جگړې مړه شوه

له غلبېل شوې سینې سره

سیده اسمان ته لاره

د پولیسو مردکیو

دا بې گناه انجلۍ ووژله

میندې او ورونه

او ټول ولس ژړېده

ټول د دې بیوزلې انجلۍ ورونه شول

له لېوانو سره جنگېدل

د سر پناه لپاره جنگېدل

* «له ویکتوریا» د چپلي د سانتیاگو په څنډه کې هغه ښارگوټی دی، چې بېوزلو خلکو په کې ځمکه په زوره ولکه او کورونه یې په کې جوړ کړل. د دې ښارگوټي هستوګنو دوه مهمې مسئلې ننگولې: لومړی د دولت دیکتاتورۍ، چې هر څه وخت وروسته به څارندوي پر دې ښارگوټي حمله کوله او د هوايي ډزو په ترڅ کې به یې بېوزله خلک وژل، کوچنی هېرمېندا د دې قربانيانو یوه تنه وه. د دې تر څنګ د نیولیبېرالېستي اقتصاد په چوکاټ کې د ودانیو او ښارگوټو د جوړونې موډل ننگول ول، چې په ځای یې هستوګنو له ارزانه او فقیرانه کورونو سره «له ویکتوریا» ودان کړ. پ. ژ.

د له ویکتوریا

- هېرمېندا

د خټو په مینځ کې وزېږېدله
په یوه ټوټه ولکه شوې ځمکې کې

د پټگې په شان لویه شوه

مور خپل کورونه جوړ کړل

دا دریم ژمی دی چې ورېږي

مور به ستا یاد هېرمېندا

تل په زړونو کې ژوندی ساتو.

آزاده ترانه

ترانه هغه کوتره ده
چې د خالی په لټه ده
خوشې کېږي، وزرې وهي
چې پرواز وکړي، پرواز!
زما ترانه یوه آزاده ترانه ده
هر هغه چا ته ډالی کېږي
چې لاس غزوي
چې ماشه رپوي
زما ترانه هغه خنځیر دی
چې نه یې پیل شته نه یې پای
په هره کړۍ کې یوه ترانه ده
د ټولو لپاره یوه ترانه
راځې چې د ټول انسانیت لپاره
ترانه ووايو
ترانه هغه کوتره ده
چې د پیامونډنې لپاره الوزي

ترانه هغه کوتره ده
چې د خالی په لټه ده
خوشې کېږي، وزرې وهي
چې پرواز وکړي، پرواز!

کوټرې غواړم درته ووايم

کوټرې غواړم درته ووايم

چې يوازې يم

ته راته گرانه يې

ژوند مې پای ته رسېدلی

ځکه رانه ډېره لېرې يې

ای کوچنۍ کوټرې

غواړم ودې وينم.

که ځان هرڅومره کلکوم

خو له هر ياد سره دې ژاړم

په ظاهره قهرېدلی ژاړم

خو له دننه بېخېده سوځېږم

ای کوچنۍ کوټرې

غواړم ودې وينم.

لکه د غوز د ونې په شان

لکه د غونډۍ د تيرې په شان

انسان کولای شي انسان ووسي
کله چې سیده په لاره ځي
ای کوچنی کوترې
غواړم ودې وینم.

څنگه یې له خپلې اروا رایستلی شم
څه چې راله دننه یې تور کړی
تل باید رهي د دباندې په لور
د خپلې اروا د ساتنې لپاره
ای کوچنی کوترې
غواړم ودې وینم.

د قُلبې ماشوم

د جغ تر لاندې زېږېدلى
هومره ښکلى نه،
خومره چې تحقير شوى
ورمېز ورته څاري هغه جغ
چې د ورمېز لپاره يې جوړ شوى
ژوند پيلوي
مرگ پيلوي
له پيله مرگ
تر پايه مرگ!

د خپل مور پوستکى په جغ راجگوي
نه پوهېږي چې څنگه خپل کلونه تېروي
خو پوهېږي چې خوله تويبول د ډوډى لپاره
خومره ضروري ده د بزگر لپاره
دا وړى ماشوم

د يوې غټې غنې په شان ما سخت دردوي
خپر ژوند يې زما خپرۍ ډوله اروا راپاروي

نه پوهېږي چې څنگه خپل کلونه تېروي
خو پوهېږي چې خوله تويېول د ډوډۍ لپاره
خومره ضروري ده د بزگر لپاره

دا ماشوم به څوک وژغوري
چې د اوربشې د دانې په شان کوچنی دی
له کومه به د خټک گوزار راشي
چې وشلوي دا د جلا د خنځيرونه
ښايي د هغو دياره مارو کارگرو له زړونو راشي
مخکې له دی چې لويان شي
وو د کروندو د قُلبې ماشومان.

«مولينا» ته نور نه ځم

د «سان بورخايوکا»

د «سامورنگو سا»

د غچ اخیستو لپاره تگ

آه، څه خوند کا!

مولينا ته نور نه ځم

ځکه تل په متروکو وهل کا

«توماسا» وځوړل

«پاسکال» وڅښل

دېرش يې ماشومان

مسیحا،

څومره بربریت

ټول يې مریان

له خپلې خوښې پرته

له دې ډاره چې ارباب به يې ووهي په متروکه.

خه!

کوټی * خه!

دا د کوټی شیطاني ده

چې په لاره نه ځي

د دې خرگي لپاره به ارباب

ما په متروکو ووځي.

تورو بېوزلو خه رنځونه چې ونه گالل

خواړه يې بېخي لږ کار يې بېخي پرېمانه

تر هغه چې ښاغلی «رومن کستېلا»*

ورته له اسمانه مقدسه آزادي راوړه.

* د خرې بچې چې خرگې هم ورته ويل کېږي.

* رومن کستېلا په ۱۷۹۷ کال په پيرو کې وزېږېد او په ۱۸۶۷ کال په چيلي کې ومړ. کستېلا په ځوانۍ کې د اسپانيوي ښکېلاکگرو په ملاتړ جنګېده، خو کله چې هېوادپالو چيليانو هغه ونيو، د خوزه دی سان مارتین او د سیميون بوليوار تر څنګ د اسپانيوي ښکېلاک په وړاندې په اتلوالۍ سره وجنګېد. بيا چې قدرت ته ورسېد د خلکو د هوساينې لپاره يې ډېر کارونه وکړل. رومن کستېلا د تورپوټکو مرېټوب ختم کړ او د هنديانو پر سر چې کومه ماليه اخيستل کېده، هغه يې هم بنده کړه. پ. ژ.

د برې سيمې کورونه

د برې سيمې کورونه
له کتارو، له انگرېنو سره
له ښکلو گراجونو سره
د «په ژوو»* گارو په انتظار

هلهته گلابي، شين
هلهته اسماني، سپين کورونه
ټول له ځلاندو موادو جوړ دي
د برې سيمې کورونه

د کورونو هستوگن
موسکا پر شونډو، يو له بل سره گوري
ټول له يو بل سره سترو پلورنځيو ته درومي
په هر کاله کې يې تلويزيون لگېږي
هتله د غاښونو ډاکټران، هلهته تاجران

* يو ډول موټر

هلهته د جايدادونو مالکان، هلهته قاچاقبران

هلهته وکیلان، هلهته اربابان

هلهته ټول گران بیه جامې په ځان

دوی قطعې کوي،

«دراى مارتینی»^{*} خښي

ماشومان یې وینښته لري زېړ پر سر

له زېړ سرو ماشومانو سره یوځای

د لیسې په لور درومي.

د پلار نیازین زوي

بیا پوهنتون ته ځي

خپل ستونزمن وخت پیلوي

ټولنیزې پېچلتیاوې پیلوي.

هغه په «اوستین مینی»^{**} کې سپور سگریټ څکي

له بمونو سره لوبېږي، له سیاست سره لوبېږي

جنرالان تروروي

او د تبه کارانو د ډلې غړی کېږي.

د برې سیمې کورونه

^{*} یو ډول الکولي خښاک

^{**} یو ډول موټر

هتله د غاښونو ډاکټران، هلته تاجران
هلته د جايدادونو مالکان، هلته قاچاقبران
هلته وکیلان، هلته اربابان
هلته ټول گران بیه جامې په ځان.

نه «چیچا» نه «لیموناد»*

رانژدې شه
چېرې چې لمر تود دی
که عادت یې چې وخرخې راوخرخې
چېرې چې کچالان سره کېږي
او هیڅ زیان ونه وینئ
نو ته هیڅ هم نه یې
نه چیچا یې، نه هم لیموناد
ته خپل وخت په ټنگېدلو تېروې
او د سامبا لعنتي نڅا دې وقار.
دا مېلمستیا وخته پیل شوې
اور یې لا تودېږي

* «نه چیچا، نه لیموناد» چې په عامیانه اصطلاح کې ورته نه خوږ نه تریو ویلې شوو، په اسپانیوي ژبه کې د هغه چا لپاره کارول کېږي چې تصمیم نشي نیولی یا هم د تصمیم نېولو لېوالتیا نلري. چیچا د لاتینې امریکا یو ډول څښاک دی او د چیلی په محاوروي ژبه کې د امریکې څښاک ته کارېده.

خو له سیاسي پلوه، وروسته له دې چې سالوادور آلنده د چیلی د ولسمشر په توګه انتخاب شو، رسنیو د هغه پر ضد سخت کمپاین چلوو. دا رسنۍ د چیلی ښې اړخې الیګارشي او یا هم د بهرنیو پانګوالو په لاس کې وې. د هغه وخت کوچنۍ بورژوازي دا تبلیغات په مخه وړل، چې د ویکتور خارا د دې ترانې موخه هم همدا د کوچنۍ بورژوازي طبقه ده. پ.ژ

ته چې مخکې له ټولو بې علاقه وې
اوس غواړي د ټولې نڅا مشري وکړي
له رذیل انسانه یو بوي هم نه ورکېږي.

ته هیڅ هم نه یې
نه چیچا یې، نه هم لیموناد
ته خپل وخت په بُنگېدلو تېروي
او د سامبا لعنتي نڅا دې وقار.

گوره ته هیڅ هم نه یې
نه چیچا یې، نه هم لیموناد
ته خپل وخت په بُنگېدلو تېروي
او د سامبا لعنتي نڅا دې وقار.

که ته نورې مېلمستیاوې غواړې
لومړی باید کار وکړو
چې هر څه د ټولو وي
چینه د ټولو لپاره
ډوډۍ د ټولو لپاره
ملګرتیا د ټولو لپاره
که نه یې منی
دا نو ستا ستونزه ده نه د بل

هر څه مخ په وړاندې درومي

او د راستنېدلو نيت نلري

ته هيڅ هم نه يې

نه چيچا يې، نه هم ليموناد

ته خپل وخت په بنگېدلو تېروي

او د سامبا لعنتي نڅا دې وقار.

واوره ته هيڅ هم نه يې

نه چيچا يې، نه هم ليموناد

ته خپل وخت په بنگېدلو تېروي

او د سامبا لعنتي نڅا دې وقار.

له ځنډو سېزل، ودروه!

راشه د خپلو بدو درملنه وکړه

زه تر «پانچو»^{*} لاندې کوم خنجر نلرم

که بيا هم بويېول کوی

نو هر څه به دې مصادره کړو

ستا وسله

ستا ژبه

ستا هر څه به مصادره کړو.

^{*} «پانچو» د سويلي امريکا يو ډول وړين کالي دي، چې د چينې پر ځای يې اغوندي.

د «رامونا پارا» غونډ*

ای د چيلي بچیه
ته د نوي غونډ ځلا يې
د ښار لارې کوڅې
ستا په رڼا راوښېږي
ستا د رسامۍ برس په خپله يوه ترانه ده
چې د اسمان شينوالی رسموي
هېواد
په رڼا
په مينې
په ورورولۍ ډکوي.

*د رامونا پارا غونډ د چيلي کمونست غوند د دېوال ليکنې غونډ و. دا نوم د دې غوند د رامونا پارا په نوم د يو غږي څخه اخيستل شوی دی، چې د ۱۹۴۶ کال د سانتياگو د پلازا بولینس په ډله ايزه وژنې کې ووژل شو. دا غونډ په ۱۹۶۸ کال کې د چيلي د ځوانو کمونيستانو د شپږمې کنگرې د پرېکړه لیک له مخې رامینځته شو. لومړنۍ دېوالي نقاشیانې د پابلو نرودا په وړاندیز وشوې. کله چې سالوادور آلنده د چيلي د ټولټاکنو نوماند شو، دېوالي انځورتيا د هېواد گوټ گوټ ته پراختيا وموندله. دې نقاشيانو عامو او بهرنيو بزگرو او کارگرو پرگنو ته بېلابېل پيغامونه ورکول. پ. ژ.

ای خُوانه ملگریه
ته خپلې هیلې ودانوې
د آزادۍ له سرې نارې سره
دېوالونه رڼا کوی

ستا لاره
شپه پټوي
درد پټوي
ستا لاره
ډکه په لېوالتیا
ډکه په زړورتیا.

ته هلته غزېدلی پاتې یې
کوم گل چې تا په خاورو کې کرلی
په وینو کې کرلی

راغوږېدلی
ترانې وایي اوس
ترانې وایي اوس
ملگرو،
مخ په وړاندې!

اوبدونکې انجلی

غواړم «انا» درته ووايم
غواړم «خوانا» درته ووايم
غواړم «روزا» درته ووايم
غواړم ښايسته درته ووايم
ای قهوه رنگې تار رېشونکې
ای کوچنۍ شاه پرکې
ای اوبدونکې کارگرې.

ته د فابريکې برده
ته د ماشين برده
ته د کاري ساعت برده
ته د معاش برده
ای قهوه رنگې تار رېشونکې
ای کوچنۍ شاه پرکې
ای اوبدونکې کارگرې.

واوبده ای شاهپرکې د وړيو توپ واوبده
واوبده ای شاهپرکې برخليک دې واوبده
ورېشه* ای کارگرې د برخليک تار دې ورېشه.

*رېشل: وړی سنی کول

اووه قفسونه

اووه قفسونه،
اووه کيليانې
اووه سيندونه،
اووه دريابونه
اووه،
چې تا لېږدوي
اووه،
چې تا راولي
اووه،
اووه زما سيندونه.

پرېږدئ راشي
پرېږدئ راشي
پرېږدئ منډه کړي
پرېږدئ منډه کړي
زما اتل بايد والوزي
زما اتل بايد والوزي

يو اتل رارسېږي
يو اتل رارسېږي
پر اوه سيندونه ځغلي
واک پسې درومي
لاسونه خلاصوي
اوه قفسونه
اوه کيليانې
زړور اتل يې ماتوي.

د وټونو واښه*

څلور شتمن رذيلان
د وټونو پر اوښو وهي قدمونه
پر کارگرو مېرمنو وهي قدمونه.
د کانونو اربابانو پېرلی يوه روميانی ښځه
چې ورباندې تلي پیسې
چې هره اونۍ يې له بېوزلو کارگرانو غلا کوي.
باتينگر څه گناه لري
په بوټې کې په آرامۍ ځنگېږي
بيا د دېوت يو زوي راځي
او په قوطيو کې کاراکاس ته لېږي
د جنت خداى به څه وخت پرېږدي

*دا ترانه د اسپانيا کورنۍ جگړې سره تړاو لري، چې د «کيلاپايون» چيليايي ډلې د ویکتورخارا په لارښوونې سره ويلې ده. دا ترانه په کروندو کې د کارگرانو د زېښتاک او قحطي پر ضد ويل شوې ده. پ.ژ

چې «ترتिला»* راوڅرخي
او بېوزلي ډودی وڅوري
او شتمن ډک ځانونه په مدفوع کړي.

* «ترتिला» یو ډول اسپانیایي مشهور خواړه دي. پ. ژ.

له بېدياو راغلل

له بېدياو

له غونډيو، له سيندونو راغلل

زړونه يې آزاد شول

روان شول

په مرگ پوهېدل

په دې پوهېدل

چې ډودۍ ډېره وچه ده

له بېدياوو

له غونډيو، له سيندونو راغلل

د کانونو تاريخ،

د کليو او ښارونو تاريخ

او زموږ انسانيت ورته ملگرو تشرېح کړ

ارواوې يې له دې ټولې سپکاوی ولږېدلې

او گرده په ورورگلوۍ پوه شول.

معدنچيان او کبنيونکي

د هیلو ترانې پر شونډو
کار ته بیا ستانه شول
له ټولې او ډهلونو سره
له اوسپنیزې شپېلۍ سره
د پیوستون لپاره ودرومېدل مخ په وړاندې
او داسې بذرونه یې وشیندل
چې ټول به ترې ثمر واخلي.

د پوئرتو مونټ په اړه پوښتنې *

ستا لپاره، د هغه لپاره، ستاسو لپاره

پوښتنه کوم

ستا لپاره چې يوازې پاتې شوې

او د هغه لپاره چې مړه شو خو پوه نشو ولې

هو پوښتنه کوم د ټولو لپاره

د هغه سړي لپاره،

چې بې له کوم علت په وينو لت پت شو

د هغه لپاره چې مړ شو خو په دليل يې پوه نشو

د هغه لپاره چې مردکيو يې سينه غلبيل غلبيل کړه

کله چې د خپل حق لپاره ودرېدلی و

چې پر دې خاورينې ځمکې ژوند وکړي

آه، څومره بې شرفه و

چا چې د دوښمنانو امر ورکړ

* د چيلې په سويلي ښار پوئرتو مونټ کې کليوالو يو ټوټه ځمکه ولکه کړه چې ورباندې ژوند وکړي. خو پوليسانو دا کليوال په بهرحمی ووژل. دا ترانه لومړي ځل په سانتياگو کې په هغه اعتراض لاريون کې وويل شوه چې د دې جنايت د قربانيانو کورنۍ، په تېره بيا کونډې او ماشومان په کې موجود و. پر زوځوويچ د دې جنايت په وخت کې د کورنيو چارو وزير و. پ. ژ.

چا چې د دې کرکجن قتل عام مخه نیولې شوه

آه پوئرتو مونټ

آه پوئرتو مونټ

ته ښایي موږ ته ووايي

ښاغلی پرز زوخوويچ

چې د بې دفاع ولس ځواب دې ولې په ټوپک ورکړ؟

ښاغلی پرز خپل وجدان په تابوت کې ښخ کړ

او د سویل یو باران به یې هم لاسونه پری نه منځي

هو پوښتنه کوم د ټولو لپاره

ستا لپاره چې ټول دې یوازې پرېښودل

د هغه لپاره چې مړ شو خو پوه نشو ولې

د هغه سړي لپاره،

چې بې له کوم علت په وینو لت پت شو

د هغه لپاره چې مړ شو خو په دلیل یې پوه نشو

د هغه لپاره چې مردکیو یې سینه غلبېل غلبېل کړه

کله چې د خپل حق لپاره ودرېدلی و

چې پر دې خاورینې ځمکې ژوند وکړي

آه پوئرتو مونټ

آه پوئرتو مونټ

د کوبا لپاره

که د کوبا لپاره مې ترانه ویله
داسې ترانه می ویله چې آواز یې لرلی
- انقلابي آواز

ګام په ګام
لاس په لاس
زړه په زړه
داسې چې له ورور سره غږېږی
که راته اړتیا لرئ، زه چمتو یم
بې له دې چې لاره مو تعقیبوم
نور څه غواړئ چې ډالۍ یې کړم
تلیاتې دې ستاسې انقلاب وي
ملګری قوماندانه!

که غواړئ له مارتې او فیډل سره آشنا شئ
زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته
که غواړئ د چه ګوارا لاره وپیژنئ
زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته

که غواړئ بې له کوکا کولا رام* وڅښئ
زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته
که غواړئ د گڼیو په کروندو کې کار وکړئ
زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته
لکه لامبوزنې پانې په کوچنۍ بهرۍ کې
زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته
که د کوبا لپاره مې ترانه ویله
داسې ترانه مې ویله چې آواز یې لرلی
- انقلابي آواز

ګام په ګام
لاس په لاس
زړه په زړه
خو څنگه چې زه گیتار غږوم نه سون**
او گیتار مې اوس په انقلابي جگړې کې ګډون لري
نو بیا د سون په شان دی

*رام یو ډول څښاک دی چې د گڼیو له عصاړې جوړېږي
**کوبایي سون، د کوبا د موسیقي یو مهم او اغېزناکه ډول دی چې د افریقایي او اسپانیوي دودیزه ترکیب لري. سون د کوبا فرهنګي او انقلابي سمبول ګڼل کېږي. پ.ژ.

چې گرینگو* په گډا کوي

مور گواخیرو** نه یوو

مور د سیرا ماسترا غرونه په خپله انتخاب کړي

که غواړئ د چه گوارا لاره وپېژنئ

زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته

که غواړئ بې له کوکا کولا رام وڅښئ

زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته

که غواړئ د گنیو په کروندو کې کار وکړئ

زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته

لکه لامبوزني پانې په کوچنۍ بهرۍ کې

زه کوبا ته ځم، کوبا ته، کوبا ته

* په لاتینې امریکې کې gringo اکثراً پردی او بېگانه ته وايي، په تېره بیا امریکایانو او یا انگریزي ژبو ته.

** دا اصطلاح ساده کلیوالو یا بزگرانو ته ویل کېږي چې کله په سپکاوی او کله هم په درناوی ویل کېږي. دلته موخه دا ده چې مور نه د ساده توب او بې پوهۍ له امله بلکې په خپله خوښه او د پوهې له کبله د مبارزې او انقلاب او مقاومت لاره غوره کړی ده. پ. ژ.

زه پاتې کېږم*

هېواد مې دربدر او تار په تار نه غواړم
د ستم د اوو تبغونو په وینو یې لتار نه غواړم
پر نوي کور مې د هسک چيلی ځلا غواړم،
چې ودان مو کړي یو له بل سره
هېواد مې پاشېدلی نه غواړم
د جفا په اوو تبغونو یې لتار نه غواړم
هېواد مې ړنگېدلی نه غواړم
په دې ټاټوبي کې ټولو ته ځای شته
خو څوک یې چې زندان گڼي
له دې وطنه لېرې خپلې نغمې دې کړي کوکارې
دې وطن ته همېش شتمن پردي وو
پرېږدی چې میامي ته لاړ شي

* د ۱۹۷۳ کال کې د چيلی نوميالي شاعر، پابلو نرودا د نړۍ له ټولو هنرمندانو وغوښتل چې په چيلی کې د فاشیزم او کورنۍ جگړې د مخنیوي لپاره یوځای شي. ویکتور خارا د پابلو نرودا په شعر د هغه غوښتنې ته د مثبت ځواب په توگه دا ترانه وویل. پ. ژ.

د خپلو نازينو تروربانو خوا ته

هېواد مې پاشېدلى نه غواړم

پرېږدئ چې له دې ټاټوبي لېرې

شتمن خپلې نغمې کړي کوکارې

هېواد مې ښکېدلى نه غواړم

په دې ټاټوبي کې ټولو ته ځای شته

زه دلته پاتې کېږم

د کارگرانو سره ترانې واييم

د نوي تاريخ ترانې

د نوي ټاټوبي ترانې.

ګاډپوان

پر پستي خاورينې لار
ګاډۍ چغېدلې چغېدلې ده روانه
تېزه سيلۍ لګېږي پر شفتلو
ژوند مې له خاورې پرته بل څه نه دی
د دې لارې تېزه سيلۍ او چوپتيا
په کراتو شاته پرېږدم
له دوو غواگانو سره ځم راځم
مانښام له ورېځو سره نخېږي
غرونه په وينو رنګېږي
د ټپوسانو ډله
د ګاډۍ پر سر روانېږي
کله ناکله پلونه مې ورکوم
زړه مې ناڅاپه غورځېږي
کله به مې ژوند پر خونې ودرېږي؟؟
د سيورو الوتل چوپتيا لا ژوروي
څنگه چې شپه په تېرېدو کې ډوبېږي

گادی چغبدلی چغبدلی روانبیری
زه هم د خُمکې زړه شکوم
خپلې هیلې په کې کرم
ژر کړی ای تورو دوه غواگانو
چې سپېده دم راځلېری.

پړی

کله چې لمر ډوبېدو
بوډا مې پیدا کړ
د لونکوین په یوې تیارې جونگره کې
په یوې نادارې جونگره کې مې هغه پیدا کړ
کله چې په لونکوین کې لمر ډوبېدو
لاسونه یې،
سره له دې چې زاړه وو
خو پیاوړي وو
د پړي اوبدنې لپاره زیږ وو
کلک وو
خو د څاروي له څرمنې سره مهربانه.
پړی لکه مار تاوېدو د غوز له ونې
په هرې کړۍ کې یې خپل ژوند
خپله ډوډۍ
اوبدله
څومره زمان یې په لاسونو کې پټ

خومره زمان يې په ستومانه کتلو کې پټ
خو چا ورته لا ويلي نه وو:
کار مه کوه
نور دې بس دی!

سيوري راروان
د ورځې پر آخري وړانگو خپله لومه خپروي
بوډا کليمې اوبدي
چې په کې ښادي بنده کړي
له سوېله تر شماله
له غرونو تر سيندونو
طنابونو يې کړي سفرونه
خو بوډا هېڅکله پوه نشو
چې دا واټن څنگه تشرېح کړي
بوډا خپل ژوند په پړي کې ږدي،
چې د غوز له ونې تاوېږي
بيا به مرگ رارسېږي
په لومه کې به هغه راگيروي هم
څه پروا کا،
چې طنابونه ټينگ وي

تر ابدہ پائند وي
په کروندو کې د تور په شان خپاره شي
او بوډا کړي سترگې پټې
کله چې لمر ډوبېدو
بوډا مې پيدا کړ
د لونکوین په يوې تيارې جونگره کې
په يوې نادارې جونگره کې مې هغه پيدا کړ
کله چې په لونکوین کې لمر ډوبېدو.

شا ته راگرځېدلی نشی

شا ته راگرځېدلی نشی
له تللو بله چاره نلری
مه پرېږده چې په دوکه دې گنس کړي
درومه، تر پایه درومه
هغه تپ چې درسره مل دی
څوک یې رغولی شي؟
دا هماغه خچنه، لتاره او خفتباره بېوزلي ده،
چې هڅه کېږي له پامه وغورځول شي
یو تریخ سیند
یو تور سیند
چې ښایي پاک شي
څومره باید ژوند وکړی
چې آزادي وگوری؟
غرونه د باد سینه شکوي
له کومه راځي، چېرې ځي؟
څومره کسان باید ووژل شي
چې آزادي وگوری؟

هغه اور چې دې سترگې پرانيږي

له کومه راځي، چېرې ځي؟

په مبارزه کې به ماته وځوري

که يوازې د وژلو لپاره وجنگېږي

مينه او رنج

په يوازيتوب کې نغښتي

او په ټولو هغو ترږمو کې

چې ښايي وړانگې دې ورباندې شېندلي وای

د مهربانۍ په لور منډه کوی

د لږې ډوډۍ غوښتنه کوی

دا يو تريخ سيند

دا يو تور سيند

چې بايد پاک شي

له تللو پرته بله لاره نلری

شا ته راگرځيدلی نشی.

تقریباً

ته تقریباً په ما مینه شوې وې
زه تقریباً په تا مین شوی وم
زما تورې انجلۍ مه ژاړه،
مه ژاړه.

که د تقریباً خبره نه وای
نو ما تقریباً له تا سره واده کړی و
زما تورې انجلۍ مه ژاړه،
مه ژاړه.

هغه دستمال دې چې راکړ
د خانگو تر منځ پاتې شو
زما تورې انجلۍ مه ژاړه،
مه ژاړه.

تېزه بوږېکۍ راغله
خانگې یې له ځان سره ویوړې
دستمال یې له ځان سره ویوړ
زما تورې انجلۍ مه ژاړه،

مه ژاړه.

کوچنی نقاشي شوی بوتل،

ډک په خوشبویه اوبو

زما تورې انجلۍ مه ژاړه،

مه ژاړه.

په تا مینېدل اسانه

خو پرېدل دې دردناکه

زما تورې انجلۍ مه ژاړه،

مه ژاړه.

يو آه مې له زړه وتښتېد

يو آه مې له زړه وتښتېد

راته ووايه چېرې به وي

يوه آه مې له تنه وتښتېد

راته ووايه چېرې به وي

داسې ښکاري

چې شپه و ورځ د باران اواز اورم

بويه زما له تنه

يو آه اورم

خدای پامان زما د لونگو ښکلی گله

چې غوړېدل دې پای ته رسېدلي

ته مقصر وی

چې لیدو ته مې رانغله هغه

کله چې پر تا مینېدل

اروا دې راله لېونې کړه

چا ته مه وایه

چې پر ما دې څه کانی وکړی.

زما کوچنی کوتره

ای ناشکری،
له خوبنی دې خوند ویسه
پرېږده زه ورنځېرم
یوازې یو ژوند لرم
له تا به یې نذرانه کړم
آه زما کوچنی کوترې
خومره دې ځاله درته گرانه ده
خومره دې ځاله درته گرانه ده
ای د اوبو پر مخ وړوکی ماتېستیو*
ای د مالوچو کوچنی غنچه
ای زما د زړه کیلي
له خوبنی دې خوند ویسه
پرېږده زه ورنځېرم
یوازې یو ژوند لرم
له تا به یې نذرانه کړم

*ماتېستیو په لاتینې امریکې کې یو ډول دودیزه څښاک دی. پ.ژ.

سپورمی همپشه بنایسته ده

د پلار خبره مې یادېږي
لکه په دېوال کې یو سړی
په چکړو رټه شوې پرستې
له خټلو ډک انگر
مور مې شپه و ورځ کار کاوه
له زگروا سره
له ژړا سره

د فرشتې او شیطان لوبه
د هغه ماشوم لوبه چې وبه نه زېږېږي
شمعې همپشه روښانه دي
سړی باید یوڅه ته پناه ویسي
پیسې له کومه کړو
چې د ایمان لگښتونه پرې کړو؟
نه مې یادېږي چې له آسمانه دې
یو پرتمین محصول راولېدلی وي
یا مور مې هوسا ژوند کړی وي

يا پلار مې شراب پرېښودلي وي
بيوزلي يې دومره ډارولي
چې ټول رنځونه او کړاونه زغمي
چې خپله بدمرغي په تصويرونو پټوي

سپورمۍ همېشه ښايسته ده

لر هر ماښام مري

غواړم ناره کړم

په هيڅ څه باور نلرم

يوازې ستا د لاس تودوالی زما په لاس کې

غواړم ناره کړم

په هيڅ څه باور نلرم

يوازې د انسان په مينه.

څوک د يو درېدلي زړه دربا غلې کولای شي؟

څوک د هغه مېرمنې نارې خاموشولی شي چې ماشوم زېږوي؟

څوک يې خاموشولی شي؟

بیټا*

یوه ورځ مقدسه راهبه
د مینې په سیند کې رنځوره شوه
خوک چې گناهکار و
یو اقرار اخیستونکی پادري و

د مقدسې راهبې له پادري سره مینه خوښېده
نه یې غوښتل چې بوتان، هغه غټ بوتان په پښو کړي
خوښېده چې د پادري زړې خپلۍ په پښو کړي
نه یې غوښتل چې کفن، یو لوی کفن ورته په تن کړي
خوښېده چې د پادري زړه عبا په تن کړي
نه یې غوښتل چې له یوې شمعې،
له یوې لویې شمعې سره شوگیر وکړي
غوښتل یې چې لنډه شمع د پادري وي ورته روښانه

* La Beata د اسپانیې مایورکا ټاټوبي یوازینی مقدسه راهبه وه چې د مایورکا خلکو په کلتور او فرهنگ کې د ایمان، خضوع او سپېڅلتیا سمبول ګڼل کېده. پ.ژ.

کوچنی سگریټ

غوارم سگریټ وڅښم
شاید تنباکو ولرم
که وی نلرم، له کومه یې کړم؟
واقعیت دا دی
چې زه بېخي سگریټ نه څښم

هاهاها

میښه یې راباندې

هاهاها

میښه یې راباندې

غوارم سگریټ جوړ کړم
د تنباکو له پانو
څښم یې، پاتې یې غورځوم
څوک یې چې غواړي وادېخلي

هاهاها

میښه یې راباندې

هاهاها

ميينه يې راباندې

سهار چې له يخنۍ راپاڅېږم

يو اوږد سگريټ بلوم

په بل سگريټ مې مخ

تودوم

هاهاها

ميينه يې راباندې

هاهاها

ميينه يې راباندې

له زاری څه گټه؟

څه گټه چې زاري کړم اسمان ته
چې غواړئ ښځ مې کړی په ځمکه
ځمکه راله ډوډۍ راکوي
ځمکه مې خوله تويېوي
که دا ځمکه زما نه ده
او اسمان يوازې اسمان دی
نو څه گټه له دومره خولې تويېولو
چې د خوړولو لپاره څه نلرم
يا د نشت برابر خواړه لرم
هر چېرې چې لاس ږدم
د لونگو گلونه غوړېږي
گلابونه غوټۍ کوي
يو په بل پسې يو څه رازرغونېږي
خو زما لاس ته څه نه رارسېږي

د غنمو وړي په کروندو کې دي
سره وړي د غنمو که وريوو په ګډه
نو ډوډۍ به د ټولو سټوا شي.

خط

راته يې يو خط راوليږه
په سهارني پُست کې
راته يې ليکلي وو
چې ورور دې نيول شوی
په بېرحمۍ يې بندي کړی په هتکړۍ
تړلی يې په حنځيرونو
په واټونو يې راکاږلی
په خط کې د روبرتو د دستگیری علت
له هغه اعتصابه ملاتړ،
چې پخوا پای ته رسېدلی و
که دا دستگیری دليل وي
نو عسکره درروان يم زه هم زندان ته
زه يم لېری له وطنه
په تمه يم د خبر
خط راغلی،

په وطن کې مې عدالت نشته
وړي انسانان ډوډۍ غواړي
خو پوځیان یې په مرمۍ ولي

په دې جلیلی چلند سره
غواړي خپلې څوکۍ وساتي
څوک چې په لاسونو کې پکې لري
څوک چې نازکه خپری لري
څوک چې کلیسا ته ځي راځي
خو د خدای فرامین هېروي

څه بې شرمي
څه بربریت
څه ښکاره خیانت
د ټوپکۍ شپېلې گرځوي
د هغه چا په مخ

چې دفاع نلري
لاسونه یې دي تش
په سره سینه یې وژني

یو خط رارسېدلی
ځواب رانه غواړي
غواړم خپور دا خبر شي

د ټولو خلکو تر منځ
چې «لئون» یو قاتل دی
زه نېکمرغه یم چې گیتار لرم
چې د زړه درد کړم فریاد
زه نېکمرغه یم چې نهه ورونه لرم نور
سربېره له بندي
چې ټول د خدای په مهربانۍ کمونیستان دي

د سپو وحشتناکه دارنه پيلوي

د سپو وحشتناکه دارنه پيلوي
د قهوه‌ای رنگه ماشومانو وژنه
کاروان درومېږي
د سپيو گله خوشې کېږي
چيليان نابودوي
آه،

څه وکړو؟
څه وکړو؟
کاروان له سره پيلېږي
آه،

څه وکړو؟
څه وکړو؟

توپک په لاس
مکزيکي په نښه کوي
د خوب په حال کې
پانامايي وژني،
کاروان پيلېږي

آه،

څه وکړو؟

څه وکړو؟

چيليان نابودوي

آه،

څه وکړو؟

څه وکړو؟

د وينې او طلا په لټه دي

د سانفرانسيسکو لېوان ښځې وهي

جونگرې سيزي

کاروان پيلېږي

آه،

څه وکړو؟

څه وکړو؟

چيليان نابودوي

آه،

څه وکړو؟

څه وکړو؟

تو لعنت پر وخت

تو لعنت پر طلا،

چې له لاسه مو ورکړه
ولې موږ د خپل والپارایسوی * راغلو؟
کاروان پیلېږي
آه،
څه وکړو؟
څه وکړو؟
چیلیان نابودوي
آه،
څه وکړو؟
څه وکړو؟

* د چيلي يو بندري ښار دی چې د سانتياگو شمال لويديځ په ۱۲۰ کيلومتري کې واقع شوی دی. پ.ژ

د ویکتور خارا ځینې عکسونه

وطن

له کودتا څلور ورځې مخکې له ویکتورخارا ویونېتل شول، وطن څه ته وایي. ده لاندې ځواب ورکړ. د ویکتورخارا دا څرگندونې د «فولکورېست د وطندوستۍ د ارزښتونو په اړه خبرې کوي» تر عنوان لاندې په «رېتمو» مجله کې د ۱۹۷۳ کال د سپټمبر په ۲۵ مه خپرې شوې.

وطن، یعنې له مېرمنې سره، له ماشومانو سره او له کور سره مې مینه. وطن له هغه خاورې سره مینه چې راسره یې د ژوند لپاره مرسته کړې؛ وطن له تعلیم او کار سره مینه، له نورو سره مینه چې د ټولنیزې نېکمرغۍ لپاره کار کوي. وطن له عدالت سره مینه، چې د انسان د وقار او عزت د تعادل د وزلې په توګه کار وکړي. وطن د هوسا ژوند لپاره له سولې سره مینه؛ له آزادۍ سره مینه، نه له بې بندوبارې آزادۍ سره، نه د هغه کسانو له آزادۍ سره چې له نورو تغذیه کوي، بلکې د ټولو وګړو له آزادۍ سره؛ آزادي د دې لپاره چې زه او اولادونه مې شتون ولرو. وطن یعنې چې کورونه، سیمې، ښارونه، کلي او ټول هغه ځایونه، چې زموږ د برخلیک د شکل ورکولو مسئولیت په کې نغښتي، د خپل او پردي له جغه آزاد وي.

زما ترانې

زما ترانې او سندرې، له عاشقانه ترانو نیولې بیا تر اعتراضی او بنادمنوونکو او انقلابي ترانو پورې ټولې د پرگنو، یعنی د چیلې د کلیوالو او کارگرانو د ژوندانه په واقعیت کې رېښې لري. دا ترانې او سندرې زما د ژوندانه ښکارندوی هم دي، ځکه زما ژوند زما د خلکو او د لاتینې امریکې د پرگنو له ژوند سره تړاو لري، له هغه ولسونو سره چې د آزادي لپاره مبارزه کوي.

ویکتور خارا

ښه اوازونه نه تري تم کېږي

پيت سيگر*

ويكتور خارا د چيلي يو خورا مهم ولسي سندرغاړی او ترانه جوړونکی و، چې په ټولې مينې او لېوالتيا سره يې خپل هنر د آزاد او پرمختللي هېواد د ودانولو لپاره وکارو او د مرگ تر درشله يې په دې ډگر کې مبارزه وکړه. وروسته له هغه چې د جلاډ پينوشې ډلې د امريکې متحده ايالتونو په لاسوهنې سره د وژلو او تاوتریخوالي په مرسته په چيلي کې حکومت ونيو، ويكتور د ۱۹۷۳ کال د سپتمبر په يولسمه نيول شو او له نيول کېدو وروسته ډېر زيات ورپرول شو او په پايله کې د چيلي لوبغالي کې د پينوشې د جلاډانو د موزو تر لاندې يې ژوند پای ومومند. د هغه اتلولۍ او زړورتيا د لوبغالي له ډارځلې فضا څخه دباندې له يوې خولې بلې خولې ته خپره شوه.

اوس، څنگه چې په خپله هغه پوهېدو، موږ هم پوهېږو چې د ويكتور خارا په شان سندرغاړي او ترانه ويونکي د نېکمرغه هنرمندانو په ډله کې دي، ځکه ټولو ته روښانه دي چې د ښه اوازونو تري تمول ناشونی ده. اوس، ويكتور خارا د تاراس شفچنکو (اوکراين)، رابرت برنز (سکاټلنډ)، جوھيل او وودي گاتري (امريکا) په شان اتلانو په کتار کې دی چې ترانې يې د نړۍ د ولسونو په زړه او يادونو کې ژوندې دي. تر هغه چې

* نوميالی امريکايي سندرغاړی

مور يې ترانې لولو او اورو او تر هغه چې د خارا مېړانه او زړورتيا د نړيوالو
الهام بخښوونکي وي، هغه به هېڅکله مړ نشي.

پيت سيگر، فبروري ۱۹۷۶

د فرانسوي کارتونيسټ پلانتو کاریکاتور

د ویکتور خارا په یاد

میکائیل ویه*

ډېر دي داسې کسان
چې د ځواکمنو مخې ته پر خاورو رغړي
قدرتمندانو ته لاس په نامه درېږي
ډېر دي داسې کسان
چې د واکمنو د دسترخوان د پوتسکي خوړو لپاره غوړه مالي کوي
خو تا خپله لار وټاکله
تا د ولسونو لپاره ترانې وويلې
تا د ځواکمنو ژمنو
تا د واکمنو گواښونو ته ارزښت ورنکړ
هو، ویکتور خارا!
تا د آزادۍ لپاره د بنديانو د زړه تنگې کليمې بيان کړې
د هغو ستمخپلو کليمې دې بيان کړې،
چې په راتلونکي باورمن دي
په هغه راتلونکي چې قدرت يوازې د ولسونو وي

* يو سويډني سندرغاړی او ترانه ويونکی

تا د هغو کسانو هيلي قوي او زړورې کړې
 چې د ځواکمنو د موزو لاندې ژوندی کوي
 تا د اقلیتو شتمنو په وړاندې
 یوازې، یوازې د خپلې کرکې اواز اوچت کړ.

که راتلونکی د هغه ونې په شان دی
 چې په ځمکه کې مو کرلې
 که د هغه نازکه او رږدونکي سره گل په شان دی
 نو ځانونه باید په وسلو ښه سمبال کړو
 چې له بېوزلو دفاع وکړو
 باید د هغو کسانو په وړاندې له بېوزلو ملاتړ وکړو
 چې غواړي هر څه چې سر راپورته کوي او راغورځوي وځپي.

بیچاره گان وایي چې مرگ د ټولو حق دی
 خو سمه به دا وي چې ووايو:
 هغه شان به مروو څنگه مو چې ژوند کړی
 که معمولي ژوند مو کړی وي
 مرگ به مو هم د ښکې په شان سپک وي
 او که د خپلو وگړو لپاره ومرو
 نو مرگ به مو هم د ډبرې په شان دروند وي.

ویکتور خارا!

ستا ترانې به د کانونو په کړلېږونو کې انگازې جوړې کړي

او د رسيدلو ميوو په شان به د کروندو له ډكو اونو وشكول شي
او د غنمو د غندلو په شان به د ژوندانه په غنمزار كې
هر لورې ته وشيندل شي
او په اوبو كې به د كبانو په شان د كب نيونكو په لومه كې ولوبېږي.
هو، ويكتور خارا!
ستا ترانې به هېرې نشي
له يوه گيتاره به بل گيتار ته
له دې ښاره به بل ښار ته
او له دې ټاټوبي به بل ټاټوبي ته والوزي
په اوږدو شپو كې به د بیده كېدو لپاره لالايي شي
او كله چې ورځ راغېږي
نو د برياليتوب په لاره كې به له مور سره يوځای وي
هو،
ويكتور خارا!

ویکتور ته ترانه

خورخه کولون، هوراسیو سالیнас*

ستا اواز غنم
ستا اواز جوار
د بزگر لاس
د مس، ډوډی او سکرو اروا
د وخت او لمر اولاد
ستا ترانه د اوسپنې یو گل
د بې شمېره ولس فریاد
د کارگرانو په موټې کې وسله
د شمال او سوېل باد
ته د زرگونو نورو سره ولوېدلی
کله چې درد وزېږېد
لور او خټک دې په زړه کې
د ژوند سره وینه دې وبهېده

* دا دواړه د چيلي نوميالي کمپوزران او موسیقي پوهان دي، چې په ۱۹۷۵ کال کې دا ترانه ویکتور ته وویل.

د همدې لپاره خلک به تا
د خپلو رڼاو په باغونو کې پالي
ته به د مبارزې او مينې جرس يې
ته به د چيلې سرود يې.

ترانه د ترانو لپاره نه وایم
یا د دې لپاره چې ښه اواز لرم
ځکه یې وایم،
چې گیتار مې احساس لري،
فکر لري

ځکه یې وایم،
چې گیتار مې خاورین زړه لري
د کوچنۍ کوترې په شان وزرې
لکه سپېڅلې اوبه
پرتم او ویر سپېڅلی کوي.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English